Antifascistisk AKSJON

Årgang 2
Nummer 10
Sommer 1996
10 kroner

Mot rasisme, kapitalisme og homofobi

ekstra stort sommer-nummer!

Fra kald krig til EUropiesk Apartheid
– det Lund-rapporten utelot

Nazistenes vei mot undergangen

Seier over taperkirken

På nett m/guttaboys

Intervju med Linton Kwesi Johnson

AntiFascistisk Aksjon

NUMMER 10 ★ 1996

Dette bladet utgis 6 ganger i året av et redaksjonskollektiv innafor AntiFascistisk Aksjon og Blitz.

*AntiFascistisk Aksjon
PR. St. Olavs Plass
0130 Oslo
Tel: 22 11 41 80
Fax: 22 11 23 49*

*Postgiro: 0826 0738586
E-post:action@telepost.no
AFAs WEB-magasin på Internett:
http://home.sol.no/ajensen/*

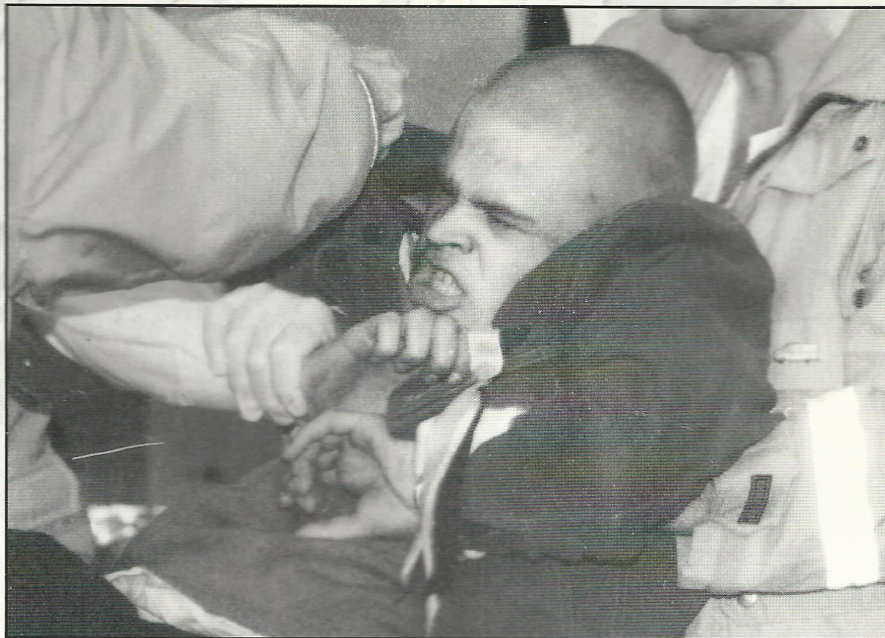
Ønsker du å bidra med leser- eller debattinnelgg, artikler etc, skriv til oss. Eller hvis du bor i Oslo, stikk innom Blitz, da du alltid kan treffe noen fra AFA der.

Vi er interessert i alle slags opplysninger om nazistene, det være seg avisutklipp, bilder, navn eller annet stoff. Har du noe for hånden setter vi pris på at du sender det til oss.

Ønsker du å annonsere i bladet så er det gratis, men forbeholdt folk og grupper som vi samarbeider med eller har noe til felles med.

Artiklene står for forfatteren(e)s egen regning og trenger ikke alltid samsvare med AFAs syn.

Husk vår antirasistiske tipstelefon: 920 33659

Etter naziskytinga 17. mai på Ensjø: Frank Magne Eid Larsen fra Viking pakkes sammen for dagen: "Sieg heil, jeg pissa ikke på meg."

Antifascistisk opptur!

Etter en lang og iskald vinter med bl.a. to nazikonserter i Norge, så ting forholdsvis mørkt ut. Men systematisk og kontinuerlig antirasistisk arbeid har satt en stopper for nazistenes organiseringsbestrebelser og forsøk på å framstå som annet enn noen paranoide voldsfantaster.

Vi har klart å bygge en bred antirasistisk front som arbeider på flere kanter. Den antirasistiske bevegelsen mobiliserer til store demonstrasjoner, samtidig som den er såpass smidig at den klarer å reagere raskt ved å jage nazistene fra gata. Årets foreløpig største seier kom 17. mai - hvem skulle tro at denne høytidsdagen for oppvisning av grøftefyll og nasjonalsjåvinisme skulle resultere i slik grundig (blank)skallebank? Da den kjente brevskribenten og balkongmannen, Johnny Olsen, alle bestemødres drøm, skjøt mot antirasister var ikke dette bare et livsfarlig angrep, det var også en hendelse som styrket oss. Hver gang en nazi "klikker", og gjør slike sinnsyke handlinger, blir vi sterkere. Når nazistene viser sitt sanne ansikt, tar flere og flere mennesker avstand fra dem. Samtidig som slike voldshandlinger sveiser antirasistene mer sammen, svekker de også nazistene. Ikke alle nazister er like begeistret for at meningsfellene deres skyter med skarpt mot antirasister, ihvertfall ikke i full offentlighet! Dette setter kjepper i hjulene for dem som i all håpløshet prøver å få folk til å forstå at nazister er helt vanlige og ansvarsfulle personer.

Også i Sverige har nazistenes forsøk på å organisere seg mislykkes. "Nasjonalistenes" fravær av organiseringsferdigheter er med andre ord et internasjonalt fenomen. Men det er ingen grunn til å slå seg til ro på sine laurbær. Nazistene skal ikke få vinne noe terreng, og det er opp til oss å stoppe dem!

Politiske Fanger I Chile

Chile har i dag 132 politiske fanger. Alle er aktivister fra venstresiden og deltok i den folkelige kampen som i 1990 styrtet Pinochets militærdiktatur.

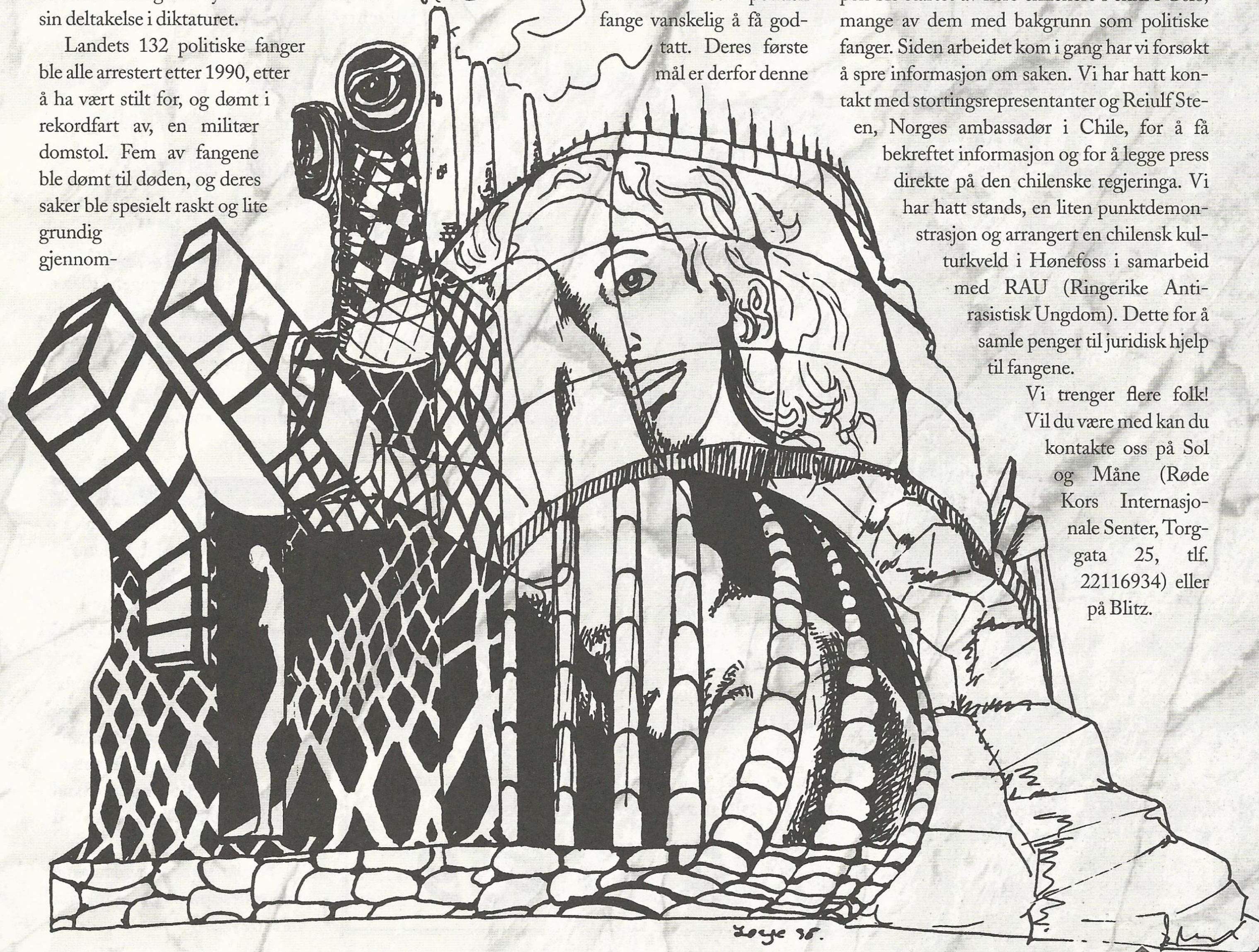
Pinochets regime er kjent for å være et av de mest brutale i Latin-Amerikas nyere historie. Årene mellom 1973 og 1990 var for det chilenske folket et mareritt av vold, tortur, utallige fengslinger og "forsvinninger". Fortsatt mangler likene til over tusen personer som forsvant under diktaturet. Da Chile hadde sitt første "demokratiske" valg i 1990 trodde folk på seriøse og dyptgående forandringer. Kampen som førte fram til dette hadde vært lang og kostet mange liv, og store deler av bevegelsen ønsket seg større og mer grunnleggende forandringer enn kun et presidentskifte. I dag er dessverre mange skuffet. Pinochet lever fortsatt. Det gjør også de fleste av hans tidligere medarbeidere samt store deler av hans politikk. Grunnloven er for eksempel den samme som under diktaturet, og svært få folk i viktige militære stillinger er byttet ut eller straffet for sin deltakelse i diktaturet.

Landets 132 politiske fanger ble alle arrestert etter 1990, etter å ha vært stilt for, og dømt i rekordfart av, en militær domstol. Fem av fangene ble dømt til døden, og deres saker ble spesielt raskt og lite grundig gjennomført. Mange av de andre fangene fikk dommer på flere hundre år... Forholdene innenfor murene er elendige. I fengselet der mennene sitter er f.eks. tortur et vanlig virkemiddel for å tvinge fram tilståelser (bekreftet i en FN rapport fra '95). 17 av fangene er kvinner, som sitter fengslet i et vanlig mannsfengsel sammen med alle slags forbrytere. Flere av kvinnene soner sammen med barna sine og lever under forhold som ikke kan ivareta deres sikkerhet.

De over hundre fangene har sin fortid i forskjellige venstreradikale grupper som kjempet mot Pinochet, og tydeligvis er de for radikale også for den nye regjeringa. Men kampen fortsetter innenfor murene, en kamp som på noen måter er vanskeligere å føre nå enn under diktaturet. Fordi det offisielt er demokrati i Chile blir selv statusen som politisk fange vanskelig å få godtatt. Deres første mål er derfor denne innrømmelsen fra regjeringas side. Andre krav gjelder bedre og tryggere soningsforhold, spesielt for de 17 kvinnene, og til slutt en rettferdig rettssak for en sivil, ikke militær, domstol. De aller fleste fangene har vært uten juridisk hjelp siden 1995, noe som gjør dem ekstra svake overfor det brutale rettssystemet. I mai innledet omtrent 40 fanger en sultestreik som et ledd i kampen for å få oppmerksomhet rundt sin situasjon. Endel av dem gikk etterhvert inn i tørr sultestreik, dvs. uten å ta til seg væske, og situasjonen ble så kritisk at to måtte innlegges på sykehus.

Fangene har kontakt med grupper både innenfor og utenfor Chile, og det drives press fra mange hold for å få dem løslatt. I Norge har folk fra Blitz deltatt i arbeidet siden begynnelsen av mai da sultestreiken ble innledet. Gruppen ble startet av flere chilenere i eksil i Oslo, mange av dem med bakgrunn som politiske fanger. Siden arbeidet kom i gang har vi forsøkt å spre informasjon om saken. Vi har hatt kontakt med stortingsrepresentanter og Reiulf Steen, Norges ambassadør i Chile, for å få bekreftet informasjon og for å legge press direkte på den chilenske regjeringa. Vi har hatt stands, en liten punktdemonstrasjon og arrangert en chilensk kulturkveld i Hønefoss i samarbeid med RAU (Ringerike Antirasistisk Ungdom). Dette for å samle penger til juridisk hjelp til fangene.

Vi trenger flere folk! Vil du være med kan du kontakte oss på Sol og Måne (Røde Kors Internasjonale Senter, Torggata 25, tlf. 22116934) eller på Blitz.

Domfelte utlendinger utvises

I en prinsippdom fra mai slo Høyesterett fast at utenlandske statsborgere vil bli utvist, dersom de blir dømt for narkotika-forbrytelser. Dette selv om de har bodd i landet i 20 år og har barn og kone her.

Denne dommen kom i stand etter at Høyesterett har behandlet tre saker med samme problemstilling: Vil det være et brudd på Den europeiske menneskerettskonvensjon, artikkel 8, om rett til privat- og familieliv, å utvise en utenlandsk statsborgere etter straffedom. De tre aktuelle sakene gjelder en 44 år gammel colombianer som har bodd i Norge i 19 år, har norsk samboer og tre barn. Den andre er en tyrkisk statsborger, som har vært i Norge i 20 år, han er gift med en tyrkisk kvinne og de har to barn sammen. Mens den tredje, en 33 år gammel pakistansk statsborger, har fem barn sammen med sin kone. Både kona og barna er norske statsborgere, mens mannen har bodd i landet i 20 år. Felles for de tre er at de har narkotikadommer på sitt rulleblad, og nå skal de utvises og splittes fra sin familie. Den tyrkiske statsborgeren risikerer forøvrig 24 års fengsel i Tyrkia, for det samme forholdet som han ble dømt for, og har sonet for, i Norge.

Høyesteretts avgjørelse bare understreker brutaliteten og fraværet av humanitet i den norske stats flyktninge- og innvandringspolitikk. Rasismen som etterhvert har slått røtter blant statens byråkratiske menn og kvinner, får de mest ekstreme utslag. Dobbelt- og trippelstraff overfor utenlandske statsborgere bosatt i Norge, som har begått lovbrudd, er etterhvert blitt en integrert del av den norske flyktninge- og innvandringspolitikken.

Homofile Kriminaliseres

Hundre år etter rettsaken mot Oscar Wilde har England – som eneste land i Europa – kriminalisert sikker, ansvarlig og samtykkende sm-sex mellom homofile likestilte parter. Heteroseksuelle sadomasochister er frifunnet for tilsvarende aktiviteter. Blitz, AFA og Jentegruppa på Blitz støtter Spannerofrene.

I kjølvannet av spannerdommen fra 1993 har politiet trappet opp trakassering og forfølgelse av lesbiske og homofile. I slutten av januar 1996 gikk sex-politiet løs på grupper som har anket spannersaken inn for menneskerettighetsdomstolen i Strasbourg. Politikerne i England mener at homofili er en trussel mot "det engelske samfunnets moral", mens de selv stadig vekk blir tatt med buksa nede. Det har blitt vedtatt lover i England som forbyr å promotere homofili. Disse lovene kriminaliserer homofile, og fører i praksis til at folk blir arrestert for å kysse kjæresten sin på åpen gate.

Spannerdommene

Listen over organisasjoner som støtter de engelske spannerdømte viser at saken ikke bare handler om å renvaske noen hundre homofile sadomasochister som har fatt sine liv ødelagt etter års mareritt. Uavhengig av seksuell orientering eller preferanse dreier spannersaken seg om vår alles rett til a bestemme over egne liv, retten til å definere vår kjærlighet på egne premisser, retten til egen kropp og seksualitet og retten til å være forskjellig. Dette er krav som lesbe-, homo- og kvinnebevegelsen har kjempet for i alle tider.

Den heteroseksuelle Wilsondommen fra februar i år avslører dessuten at det engelske samfunnets moral bare er «truet» av homoseksuelle, og da særlig av dem som i tillegg er sadomasochister. Heteroseksuelle som praktiserer sm ble frifunnet av engelsk appellrett. I likhet med Spanner-homo-dommen fra 1993 ikke bare deltok fru Wilson frivillig, men tok også selv initiativ til de aktuelle aktivitetene. Allikevel ble heterofile Wilsons frikjent for straff, mens Spannerhomsene ble dømt da deres samtykke ble ansett som uvesentlig og irrelevant.

Homofobe Lover

Erfaringene fra England viser at statlig undertrykking og trakassering overfor lesber, homser og sm-ere følges opp av grov vold og drap. Dette kommer av at de homofobe lovene i England legitimerer angrep på homofile i samfunnet. Latterliggjøring, sjikane, trakassering, sykeliggjøring og nykriminalisering er en trussel mot seksuelle minoriteters liv og helse. Vi vet idag at tre av ti unge som tar livet av seg er homofile og lesbiske. Ut fra egne erfaringer er det grunn til å anta at andelen sm-homser og lesber er enda større.

Engelske minoriteter kjemper nå for sin eksistens både som individer og som gruppe. Dersom ikke menneskerettighetsdomstolen i Strasbourg til høsten bringer England på nivå med resten av Europa, har engelsk sex-politi grønt lys for intensivert sex-terror, razziaer og trakassering. Dommen som da vil omfatte hele Europa, kan få ringvirkninger som vi helst ikke ønsker å tenke på også i vårt eget land.

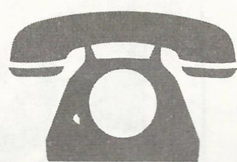
SLM Oslo og Verkstedet Smia har sendt 20.000 kr til Spanner Trust i London. Målet er å samle inn ytterligere 20.000 kr før Spannersaken kommer til doms i Strasbourg høsten 1996. Totalt trengs det 300.000 kr for å løse spanner-saken gjennom den europeiske menneskerettighetsdomstolen.

Støtt Spannerofrene

Tiden er knapp til saken skal opp for menneskerettighetsdomstolen i Strasbourg høsten 1996. Nå trenger spannerofrene din økonomiske støtte. Gi så det svir til de spannerdømte!

Vil du vite mer om Spannersaken eller vil din organisasjon e.l. støtte Spannerofrene moralsk eller økonomisk, ta kontakt med Verkstedet Smia v/Randi (tlf 22 23 02 25) eller Svein (tlf 22 68 66 86).

Penger til de Spannerdømte kan settes inn på postgirokonto 08250293276

Tips-telefon

AntiFascistisk Aksjons tipstelefon er nå i gang igjen. Vi beklager at det til tider har vært vanskelig å komme fram for alle dem som har forsøkt å nå oss. Telefonen er nå i full drift igjen. Skulle du likevel ikke nå fram, legg igjen beskjed på vår telefonsvarer. Nummeret er som før:

920 33 659

Med løsbart og blå briller –

Fra Kald krig til EUropeisk apartheid

Overvåkningspolitiet har ikke tatt sin død av den knusende Lund-rapporten, for Overvåkinga har forlengst beveget seg fra den kalde krigen og USAs verdensherredømme til Schengen, Europol og beskyttelsen av Fort EUropa, den EUropeiske apartheid for utelukkelse av asylsøkere og kontroll med utstøtte grupper og uønskede personer. Én uke før Lund-kommisjonens rapport ble fremlagt, ble Norge tatt opp som observatør i Schengen-samarbeidet

Oslo 1989: Politiets skjulte spaner fotograferer personer i en "Solidaritet med Blitz" demonstrasjon med flere tusen deltagere.

LUND-KOMMISJONENS GIGANTRAPPORT om ulovlig politisk overvåkning har vakt berettiget storm den siste tiden. For første gang i Norgeshistorien kommer en offentlig granskningskommisjon for overvåkning med noe mer enn det vanlige bestillingsverket av bortforklaringer og selvfølgeligheter. Kommisjonen har gjennomgått alle saker mot norske borgere i Overvåkningssentralens saksarkiv, det vil si både observasjons- og overvåkningsregistrenes opplysninger om politisk tilhørighet og virksomhet. Lund-kommisjonens dokumentasjon er totalt drepende for alle forsøk på fortsatt til-

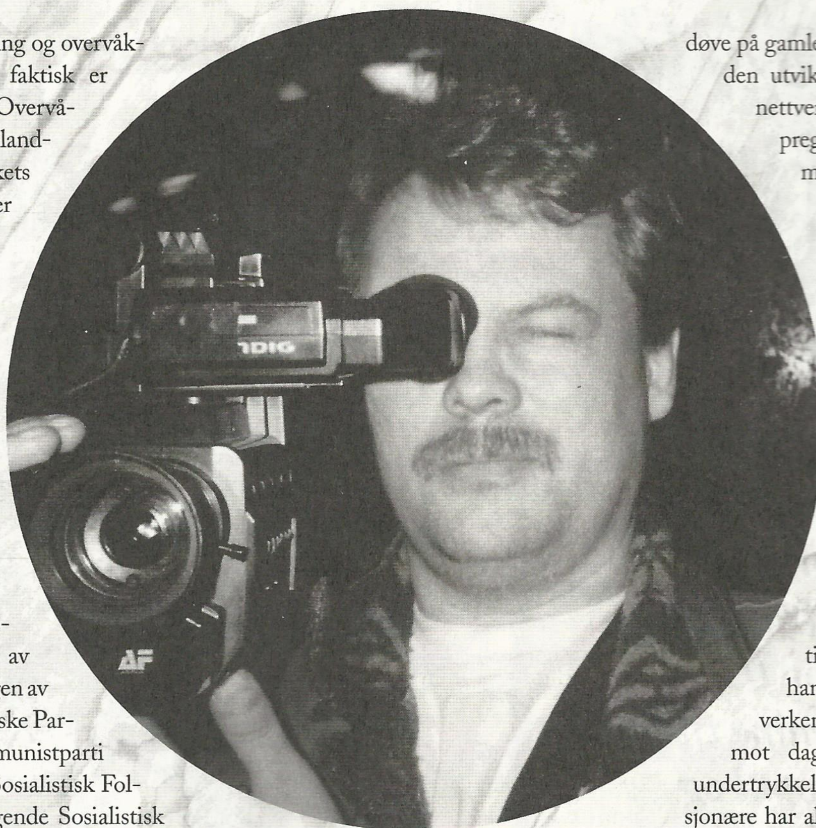
Fortsetter side 5

sløring av at politisk registrering og overvåkning ikke bare skjer, men faktisk er hovedoppgaven for Politiets Overvåkingstjeneste — og ikke utenlandske agenter, spionasje og "Rikets sikkerhet", slik POT selv ynder å fremstille sin nødvendighet.

Likevel er ikke Lund-rapporten en totalt uttømmende beskrivelse av politisk overvåkning i Norge. Det er mange områder den ikke berører, først og fremst fordi den har avgrenset politisk overvåkning til det kommisjonen kaller "ordinær politisk virksomhet". Det er en avgrensing som har medført en massiv dokumentasjon av overvåkningen og registreringen av partiene Norges Kommunistiske Parti (NKP), Arbeidernes Kommunistparti (AKP — med og uten ml), Sosialistisk Folkeparti (SF) og det etterfølgende Sosialistisk Venstreparti (SV), og disses tilliggende ungdomsorgansisasjoner og påståtte "underbruk". Dette kan selvfølgelig langt på vei være en forståelig avgrensing, sett i forhold til antallet registreringer av partimedlemmer i NKP og AKP, både reelle og påståtte, familiemedlemmer, partisympatisører og tilfeldig "mistenkte".

Fra slutten av 1960-årene og frem til slutten av 80-tallet tok Overvåkingstjenesten sikte på en tilnærmet total kartlegging først av AKP(m-l)s spede forløpere, så partiet selv og også organisasjoner som sto partiet nær og selvfølgelig medlemmene, aktive sympatisører og mer antatte sympatisører, familiemedlemmer, venner, livsstil osv, men det er likevel ikke helt tilfredsstillende at så mange andre overvåkningsmål ikke er særlig godt beskrevet i Lund-rapporten. Spesielt er omfanget av overvåking av alt utenomparlamentarisk og aksjonistisk politisk arbeid alt for lite belyst. Mest skyldes vel dette at Kommisjonens mandat har vært rettet inn mot den nå bekreftede mistanken om at overvåking av partier til venstre for Arbeiderpartiet har vært et våpen i Ap´s "sosialdemokratiske" ettparti-stat, et slags "STASI Light" i en norsk kald krig mot landets antikapitalister, men selvfølgelig også som en del av den internasjonale kalde krigen i NATO-regi. I 1964 var det ca. 29 000 personsaker på norske statsborgere i Overvåkingssentralen, hovedsaklig på personer knyttet til Norges Kommunistiske Parti. I perioden 1968 til 1981 opprettet Overvåkingssentralen i underkant av 20 000 personsaker på norske borgere, og da vesentlig personer med antatt tilknytning til ml-bevegelsen.

«Overvåking av partier til venstre for Arbeiderpartiet har vært et våpen i Ap´s "sosialdemokratiske" ettpartistat, et slags "STASI Light" i en norsk kald krig»

8. april -95: Politiets spaner filmer de rundt 2000 demonstrantene mot Radio NiteRocket

Kaldkrigerne og hierarkiske grupper

Det er ikke tvil om at POT var låst i kaldkrig- og kommunistjakt-logikken så lenge, at de etterhvert ble mindre interessante i forhold til sine allierte og enda mer tvilsomme venners etterretningstjenester. I en tid hvor både USAs nye verdensbilde og Norges EF-tilnærming krevde et oppdatert overvåkningsregime for det nye fiendebildet "muslimer", brukte altså POT det meste av tiden og ressursene sine til fortsatt å lytte på gamle AKPere og betongkommunister som hadde vært på feriereiser til DDR. Arbeiderpartiets "STASI-light" var en absurd ressursbruk, men gamle kaldkrigere råtner nå engang ikke så lett, og når enhver kritikk pr. definisjon er kryptokommunistisk infiltrasjon, var det vel ikke så lett å bli av med gamle manier. Overvåkingen av de svinnende kommunistpartiene fortsatte i overraskende mange år, helt inntil Murens fall og Gulfkrigen kunne rydde bordet for de nye fiendebildene.

Mens POT hadde sett seg blind og lyttet seg døve på gamle AKPere, hadde det i mellomtiden utviklet seg en mer aksjonistisk og nettverkspreget venstreside, mindre preget av partibygging, men mer formålsorientert mot enkeltsaker som atomvåpen, miljøbevegelse, antimilitarisme, antiimperialisme, husokkupasjoner og ungdomshuskampen. Disse aktivistgruppene var i hovedsak anderledes organisert og mindre "overvåkningsvennlige" enn de tradisjonelle — og ikke minst, leninistiske partiene. En så hierarkisk og stivnet struktur som det leninistiske partiet er perfekt for overvåkning. (Salige Lenin organiserte nok effektivt mot tsarens overvåkning, men hans modell er definitivt ikke god, verken demokratisk eller som forsvar mot dagens overvåking.) Tsarpolitiets undertrykkelse av bolsjeviker og andre revolusjonære har alltid vært pensum og inspirasjon for kaldkrigerne.

Mer kaotiske "strukturer" i løsere organiserte nettverk og grupper inneholder så mye "støy" at det er vanskeligere å drive tradisjonell overvåkning av dem. Men det er absolutt ingen grunn til å late som den flate organiseringen er noen garanti mot politiovergrep og personforfølgelse. I og med at Lund-kommisjonen har vært så avgrenset opptatt av "ulovlig politisk overvåking", er det vanskelig å vite hvor omfattende overvåkingen har vært av det "kaotiske" aktivistmiljøet. Men med 20 000 personregistringer i forbindelse med overvåkningen av AKP, er det ikke tvil om at svært mange venstreside-aksjoner har blitt definert inn under AKP-paraplyen. Der Lund-kommisjonen er mest opptatt av overvåking av legal politisk aktivitet, dvs. aktivitet som ikke bryter norsk straffelov, er Overvåkinga langt videre i sin definisjon av hva de synes er uønsket aktivitet. Nå er nå engang revolusjon det aller mest ulovlige som finnes, og selv om AKP nå later til å tro at revolusjon kan forenes med borgerlig anseelse, er POT krystallklar: "Man anser at personer som er aktive i en organisasjon som vedkjenner seg at de vil begå forbrytelser (oppreknet under Overvåkingsinstruksens §2) for å nå sine mål, må kunne registreres. Det samme gjelder personer som aktivt deltar i en organisasjon som kan mistenkes for å ville drive slik virksomhet, og hvor vedkommende er klar over dette. Personer som deltar i en organisasjon som driver med ulovlige handlinger eller som har et ulovlig formål, vil etter denne forståelse ikke kunne dekke seg under "paraplyen" "lovlig politisk organisasjon eller lovlig politisk virksomhet". Personer som har meget ekstreme meninger,

men som ikke har knyttet disse til en aktivitet, vil ikke kunne registreres, selv om meningene er av en slik art at de i høy grad kan trekke personens lojalitet i tvil. Det vil således ikke være tilstrekkelig grunnlag for registrering at opplysningene er relevante i personkontrollsammenheng. (Notat for overvåkningssjef Erstads brev til Justisdepartementet av 23. januar 1987). Dette er hovedpoenget i Hans Stenberg-Nilsens kritikk av Lundkommisjonen. Stenberg-Nilsen er den lydige tjener i det såkalte Kontrollutvalget for overvåkning, et utvalg som aldri har funnet noe å innvende mot overvåkning, og som intet har hørt, intet har sett og intet har gjort. I intervju med Aftenposten sier Stenberg-Nilsen og hans forgjenger, Bugge: "Revolusjon er straffbart. Det er straffbart å danne eller delta i organisasjoner som har til formål å forstyrre samfunnsordenen eller skaffe seg politisk makt ved maktanvendelse og ulovlige midler som våpenbruk eller revolusjon. - Det kan følgelig ikke ligge utenfor lovens ramme å beslutte og godkjenne telefonavlytting av personer som med grunn mistenkes for å delta i eller støtte organisasjoner med et slikt formål, skriver de i brevet til Stortinget. Bugge og Stenberg-Nilsen viser til at telefonavlyttingen mot personer tilknyttet AKPs partikontorer i tidsrommet 1982-87, nettopp bygde på mistanke om brudd på denne paragrafen i straffeloven." (Aftenpostens Internet-utgave 15/6-1996).

De kriminaliserte

For de rent politiske registrerte sakene utgjør AKP-tilknytning hele 88% av sakene, mens NKP fyller sølle 3%. NKP er derimot høyere notert enn AKP i registere over annen virksomhet enn ordinær politisk aktivitet, f.eks. reisevirksomhet til utlandet eller kontakt med utenlandske representanter i Norge, for eksempel ved mottagelser ved den sovjetiske ambassade. Men tallene er i det hele tatt lite sammenlignbare på grunn av utstrakt makulering i Overvåkningspolitiets arkiv. Faktisk var det bare et tidsspørsmål før mye ville ha vært vekk, hadde makuleringsmaskinene arbeidet hurtigere...

«Dokumentasjon på nitid overvåking av Blitz fant vi i sin tid frem til ved å "låne" og kopiere dokumenter fra en aktor i pauser i rettsmøtene»

En restkategori på hele 10% av de registrerte og overvåkede er i liten grad beskrevet. I tillegg er "ulovlig virksomhet" hvor brudd på straffeloven er inne i bildet, ikke registrert som "politiske saker". For en kriminalisert gruppe som for eksempel Blitz vil overvåking dermed i stor grad kunne kategoriseres som ordinært etterforskningregister for straffesaker.

Det er vanskelig å si hvor mye POT har vært opptatt av Blitz og andre aktivistmiljøer. Fra noen straffesaker kjenner vi til utveksling av materiale særlig med det danske PET, så det er ikke tvil om at det ligger mye innsamlet i arkivene. Men igjen, vårt miljø inneholder også mye "overvåkningsmessig støy" slik at det har vært ført en dobbeltsikring ved å dytte overvåkning helt ned på ordenspolitinivå, på samme måte som man kan se i forhold til narkomane. Det er ikke tvil om at i stedet ble de møtt som et ordensproblem og overlatt til mer tradisjonell politivold.

Dokumentasjon på nitid overvåkning av Blitz fant vi i sin tid frem til ved å "låne" og kopiere dokumenter fra en aktor i pauser i rettsmøtene under en rettssak mot en blitzer på åttitallet. Dette materialet har vi ikke publisert tidligere, men tiden er definitivt inne nå. Den stjålne rapporten beskriver en spaning av Blitz og blitzere utført av ulike avdelinger fra Oslo politikammer, særlig narkotikaspanerne. Uten motforestillinger brukes en spesialstyrke for narkotikabekjempelse til å overvåke en politisk demonstrasjon, dens forberedelser og antatte deltagere. Vi bringer det her for å vise hvor detaljert en spaningsrapport kan være, også når spaningen blir kjørt som del av en kriminaliseringsprosess. Dette materialet er til enhver tid tilgjengelig for Overvåkningspolitiet, slik at Lund-kommisjonens skille mellom "ren" politisk overvåkning og overvåkning pga. kriminelle forhold ikke fanger hele omfanget av den politiske overvåkningen i Norge.

Vi har anonymisert personene som overvåkes i denne rapporten.
Sted: USA-ambassade
Rapportskriver: Politibetjent B.Å. Nilsen

Etterretninger: Innhentet løpeseddel.
Erfaring fra sist demonstrasjon.
Innkomne, loggførte opplysninger før aksjonen.
Kildeopplysninger: Planlagt hevnaksjon mot USA-ambassade fra kl. 1900, skulle bli mye verre enn forrige aksjon. Kilden mente bestemt at ambassaden var målet, men så ikke bort fra at det kunne være ambassadeboligen. En del av aktivistene ville sansynligvis samle seg hos Z...[navn, adresse og fødselsdato/personnr. utelatt av oss].

Vinter -91: Overvåking av demonstrasjon ved den amerikanske ambassade mot USA's krig i Gulfen

C 31 [Sivile spanere fra narkotikapolitiet (!), vår anm.] melder kl. 1240 at spanet person A ikke hadde møtt på jobb.

Kl. 1245. melder samme spaner, C 31, om svensk registrert Mercedes Benz, blå, nr.xxx observert utenfor Blitz.

Kl. 1350. C 31 melder at på spaningsmålet, person A's hjemmeadresse sto parkert motorsykkel nr.xxx, eier xxx.

Kl. 1545. Melder C 31 Jevnt tilsig av personer til café Blitz.

Kl 1600. Melder at det er uvanlig mye "klientell" av den spesielle typen på byen som trekker mot Pilestredet.

Kl. 1605. C31/CO1 [radiologg narkospaner til narkospaningssentralen] Meldte at det var kommet 3 personer til Shellbygget. En kvinne hadde noe på armen som kunne minne om et banner med rød skrift.

Kl. 1620. C31/C01 Jevnt tilsig. Det deles ut løpesedler mot Shell. "Boikott Shell, Sør-Afrikas viktigeste internasjonale selskap." En del fotografer samles. Det virker som det ligger noe i luften.

Kl.1625. C31/C01 Melder at to transparanger er på vei opp. Det ropes at de skal stå utenfor Galaxy.

Kl. 1635. C31/C01 Melder om 20-30 personer på stedet. Uniformert enhet også på stedet.

Kl. 1645. C11/C01 [spanere også fra narkoavsnittet] 3 personer ut fra Blitz med "sprute-flasker".

Kl.1648. C11/C01 Observert en person med gassmaske på Blitz.

Kl. 1649. C31/C01 Stille og rolig ved ambassaden, Drammensveien

Kl.1653. C31/C01 Stille i Wergelandsveien.

Kl. 1653. C01 Tips om at spanet person A sitter på Blitz.

Kl. 1710. C31/C01 Sendt til Blitz, hvor man avholder vakt i forbindelse med at person A er sett inne. Rolig på stedet.

Kl. 1705. C11/C01 Den ene delen av C11 deltar i demonstrasjonen. Han forteller at kl. 1900 er det nytt oppmøtested utenfor Konserthuset. Ny brosjyreutdeling.

Kl. 1723. C14/C01 Melder at han har opprettet post i en frisør-forretning visavis Blitz.

Kl. 1725. Operasjonssentralen Sentrum S01 orienteres over telefon.

Kl. 1730. 10-11 nye personer inn på Blitz.

Kl. 1730. C32/C01 Tatt post i kontor visavis Blitz. C14 blir bedt om å forlate sin post, i det han ikke kjenner den spanede person A [!].

Kl. 1730. C11/C01 Ble passert av to personer fra Shell, i det de gikk inn på Blitz nevnte de "Om en halv time". Iført grønne militærjakker pluss gassmasker.

Kl. 1742. C14/C01 Melder at folket nå begir seg mot konserthuset. Stille og rolig.

Kl. 1745. C32/C01 Det bæres videoutstyr fra Blitz og ut i drosje A 1253.

Kl. 1753. C32/C01 Reiste en bil fra Blitz med 4 personer i. Reg. nr.xxx, eier: xxx

«Den stjålne rapporten beskriver en spaning av Blitz og blitzere utført av ulike avdelinger fra Oslo politikammer, særlig narkotikaspanerne.»

Blir det for kjedelig å bare spane griper de gjerne til køller mot demonstrater.

Norstrand juni -96: Politiets spanere følger med.

Kl. 1755. C04/C01 En bil med videoutstyr observert i Theatergaten. Reg.nr. xxx [Et nær-TVselskap, vår anm.]

Kl. 1755. C11/C01 Stille og rolig ved konserthuset.

Kl. 1812. C11/C01 Personell på Arbeidsløses Kafé utstyrer seg med finlandshetter. Ca. 30 stk.

Kl. 1814. C32/C01 Melder at personbil fra nær-TV-selskapet ... er kommet til Blitz. Ved siste demonstrasjon var denne opptatt med å transportere vekk demonstranter.

Kl. 1815. C11/C01 Melder om fortsatt ca. 30 personer på Arbeidsløses Kafé.

Kl. 1820. C32/C01 Bilen fra nær-TV ... reiser nå fra Blitz.

Kl. 1827. C12/C01 Melder at man tar inn flagget fra Arbeidsløses Kafé. C12 mener at noe er i ferd med å skje.

Kl.1827. C32/C01 Melder at man også begynner å gå fra Blitz.

Kl. 1831. C11/C01 Melder at flere personer kommer til Arbeidsløses Kafé med bæreposer.
Kl. 1833. C11/C01 Melder om 30 personer på marsj fra Arbeidsløses Kafé. Kun én person igjen inne i kaféen.
Kl. 1838 C11/C01 Passerer nå Operapassasjen. Alle bærer.
Kl.1840 Telefon til Oslo Taxicental. Meldte taxi A 1253 hadde transportert radioutstyr til nærradio i gult murhus Schouterassen, i svingen før platået.
KL.1840 C13/C01 Melder at tre jenter var gått ut fra adressen til Z.
Kl. 1840 C11/C01 Melder at de fra Arbeidsløses Kafé er kommet til Kirkeristen.
Kl. 1840 C01/S01 S01 varslet sammen med 01 og U01.
Kl. 1846 C32/C01 Melder om 12 personer som forlater Blitz m/ bæreposer.
Kl. 1850 C14/C01 Melder om en "gjeng" på 30-40 personer samlet på Kongeterassen.
Kl. 1850 C13/C01 Melder om ca. 10 personer ved ambassaden.
Kl. 1852 C13/C01 Melder om 12 personer som kommer over Abelhaugen.
Kl. 1855 C31/C01 Melder at ordenspolitiet er i gang med diverse pågripelser. Melder samtidig om at det er jevnt tilsig fra alle kanter og at det er plassert 150-200 personer litt nedenfor ambassaden.
Kl. 1902 C14/C01 50-100 personer går nå mot ambassaden.
Kl. 1905 C11/C01 Spanet person A observert i mengden ved ambassaden.
...
Kl. 1912 C11/C01 Melder at mengden snur og går i mot sentrum, eller mot Stortinget. C32 er også på stedet.
...
Kl. 1932 C32/C01 Stille og rolig ved Stortinget. C32 holder seg i nærheten av spanet person A slik at han kan pågripes ved eventuell rydning.
...
Kl. 2007 C32/C01 Delta på plass [Delta er dekknavn for Beredskapstroppen, spesialtropp som skal brukes ved *terror*aksjoner]... Man aksjonerer. Samarbeider med Delta.
...
Kl. 2017 C32/C01 Person A pågrepet av Delta.
...
Kl. 2230 C37/C01 Alt stille og rolig i byen. Ikke demonstranter å se.....

Dette er bare ett eksempel på den massive overvåkning av Blitz gjennom snart 15 år, et kapittel av den politiske overvåkningen som komfortabelt er skjult under betegnelsen kriminalitetsbekjempelse, og derfor også komfortabelt skjult vekk for Lund-kommisjonen. Vi understreker at alle beskrevne personer var på vei til en politisk demonstrasjon, og definitivt ikke for å avslutte en større narkohandel, slik man skulle tro etter den massive bruken av narkotikapolitiets spanere. Kriminalisering åpner så mange dører, også for telefonavlytting. Kanskje ikke så underlig at mange som har forsøkt å ringe til Blitz gjennom årene har opplevd å komme direkte til Oslo Politikammers sentralbord...

EU-grenser uten kontroll eller EU-kontroll uten grenser?

Overvåkningspolitiet har ikke tatt sin død av den knusende Lund-rapporten, for Overvåkinga har forlengst beveget seg fra den kalde krigen og USAs verdensherredømme til Schengen, Europol og beskyttelsen av Fort EUropa, den EUropeiske apartheid for utelukkelse av asylsøkere og kontroll med utstøtte grupper og uønskede personer. Én uke før Lund-kommisjonens rapport ble fremlagt, ble Norge tatt opp som observatør i Schengensamarbeidet — selvfølgelig under forutsetning at vi tilslutter oss Schengen-regelverkets krav om registrering og overvåkning "for å demme opp for det sikkerhetsmessige underskudd i EU med avskaffelsen av de nasjonale grenser ved opprettelsen av EUs indre marked og fri bevegelse av varer, tjenester, EU-borgere og — kontroll..." De nye fiendebilder er innvandrere, muslimer, antiimperialistiske grupper, grupper som bekjemper statlig rasisme, solidaritetsgrupper for frigjøringsbevegelser, autonome, alle former for innvandrerorganisering... Et politi med Schengen-perspektivet på offentlig ro og orden, vil alltid se folkelig mobilisering som et hovedproblem. Norsk EU-tilpasning skjer definitivt også på overvåkningsfronten.

Det politisamarbeid som nå bygges opp i Europa er en drøm for konspirasjonsteoretikere, men også på mer nøkternt grunnlag er det grunn til å være bekymret. Det mest synlige er opprettelsen av Europol, det europeiske politisamarbeid som har sterke trekk av et europeisk FBI, et føderalt politi med sentralt dataregister over "uønskede personer", en "preventiv database" til bruk for Europols "analytikere" (ordet etterforsker er foreløpig politisk umulig), registere over personer som har fått avslått asyl, ettersøkte personer, internasjonale forbrytere og savnede personer, og senere også spesialenheter for etterforskning på tvers av landegrensene i EU.

Internasjonalt politisamarbeid er såvisst ikke noe nytt. Alle krim-elskere kjenner til Interpol. Hvorfor så et eget europeisk organ på samme felt? Blant annet fordi Interpol etter 2. verdenskrig ble pålagt en del begrensninger og nasjonale kontrolltiltak. Årsaken var klar nok. Interpol ble i mellomkrigstiden brukt som organ for utveksling av informasjon om ettersøkte personer, saker og verdier, men, mildt sagt, Interpol hadde få motforestillinger med å registrere politiske, religiøse og rasistiske karakteristikker. Dette ble en kjærkommen gavepakke til nazistene da det tyske SS overtok arkivet under krigen. Jøder, sigøynere og kom-

Vinter -91: Demonstrater brenner flagg utenfor USA's ambassade i protest mot Gulfkrigen. Overvåkningspolitiet filmer demonstrasjonen fra Slottsparken.

Oslo -94: Utlendiger er prioritert overvåka i Schengen systemet.

munister var sirlig merket av i Interpol-arkivet, og det var bare for SS å forsyne seg. Da Interpol skulle gjenetableres i 1946, ble det naturlig nok politisk behov for å pålegge dem sterke begrensninger om kun å omfatte enkeltsaker, og forbud mot politisk, religiøs eller rasemessig registrering. I dag sitter Europol uten disse begrensingene, og sirlig fører de inn i sine arkiver hvem som er muslimer, fundamentalister, autonome, kommunister og andre nye fiendebilder...

EUropeisk apartheid

Schengen er først og fremst et prosjekt for europeisk apartheid, en felles EU-politikk for utelukkelse av asylsøkere, uønskede befolkningsgrupper og personer, gjennom intensivert politikontroll ved Schengen-landenes yttergrense. Dette skjer delvis via ensartede visumformularer og felles visumregler, men også ved hjelp av et felles register over avviste og uønskede personer innenfor Schengen-landene. EUs indre marked, med fri bevegelse av varer, tjenester og personer, mures inne i en Festung EUropa av ugjennomtrengelige regler og kontroll av "utenforstående" mennesker, især fra den tredje verden. De markedsøkonomiske tiltak for en Europeisk Union skal beskyttes med helt nye kontrolltiltak.

Interpol hadde få motforestillinger med å registrere politiske, religiøse og rasistiske karakteristikker. Dette ble en kjærkommen gavepakke til nazistene da det tyske SS overtok arkivet under krigen.

Den tradisjonelle tollundersøkelse ved grensene skal falle bort innenfor EUs indre marked, og erstattes med mer politimessig kontroll, noe som betyr at kontrollformen endres fra tollernes stikkprøvekontroll til noe mer i retning av etterforskning og etterretningsvirksomhet. Etterretning har alltid som utgangspunkt at noe undergravende og konspirativt skjer, og er derfor basert på at mest mulig informasjon må innhentes og lagres slik at motaksjoner kan igangsettes. Dette er en ganske forskjellig tankegang og kontrollform i forhold til den tradisjonelle toller som roter gjennom bagasjen din. For å styrke denne etterretningstilnærmelsen til grensekontroll har politistyrkene i Europa i en årrekke samarbeidet innenfor TREVI og Europol, med utgangspunkt i nyttige fiendebilder som terrorisme, narkotika og "organisert kriminalitet". Men større og større deler av det europiske politisamarbeidet bindes nå opp om den felles europeiske utelukkelsespolitikk.

EUropas gyldne mur

Uønskede "utlendinger" registreres her & nå i SIS (Schengen Information System), som etterhvert skal utvikles til et mer omfattende felles EU-register – EIS (European Information System), slik at kontrollen også kan omfatte EU-land som ikke er medlem i Schengen, og land som Norge som ikke er medlem av EU, men "observatør" i Schengen. Dette er den klassiske metode for hvordan endringer skjer innenfor EU. Først tar ett av de ledende EU-land initiativ til nye mellomnasjonale fora, for så deretter, stille og rolig, å la det integreres i EUs totale system. Alt skjer med minimal parlamentarisk kontroll, og viktigere, langt utenfor folkelig innsikt og diskusjon før kontrolltiltaket faktisk er gjennomført.

Noen tall viser at det kun er en stinkende myte at Schengen-samarbeidet dreier seg om å bekjempe internasjonal kriminalitet. Schengen International Systems databank i Strasbourg inneholdt i fjor 3,4 millioner opplysninger, og antallet opplysninger har steget jevnt siden. En tysk regjeringsrapport viser at omtrent 70% av disse opplysningene gjaldt det som betegnes som uønskede fremmede og bruk av mangelfulle identitetspapirer. Av Tysklands 750 000 innlagte saker var hele 86% angående uønskede asylsøkere som de ønsket at de andre Schengen-landene også skal avvise. På grunn av Schengen-konvensjonens krav om identifikasjon av alle ikke-EU-borgere og den felles visumpolitikken avkreves derfor alle asylsøkere fingeravtrykk til den felles databasen. Det betyr, at en asylsøker som er blitt avvist i det landet som harden mest restriktive utlendingsloven (i mange tilfeller Norge) blir avvist i samtlige EU-land. På den måten har bruken av fingeravtrykk flyttet seg fra å være et middel til kriminalitetsbekjempelse, til å bli ett blant mange midler til å bygge Fort EUropas høye murer.

Igjen; Schengen dreier seg i hovedregelen ikke om kriminalitetsbekjempelse, men om overvåkning, utlendingspolitikk, lukkede grenser og europeisk apartheid. Men ethvert kontrollsystem kan brukes på mange måter, og kontroll på et område har smitteeffekt på mange andre steder. Gjennom Sirene-systemet utveksles for eksempel den tilleggsinformasjonen som ikke passer inn i SIS-systemets standardiserte skjemaer for informasjon, noe som gjør et vell av informasjon i SIS-systemet om EU-borgeres "livsmønster" som tro, seksuell tilbøyelighet, politisk overbevisning og rase, tilgjengelig for alle medlems- og observatørlandenes overvåkningspoliti.

Politi og antirasistisk kamp

Norsk Overvåkning er nå lukket inn i det gode selskap av EUropeiske storebrødre. Da skal man gjerne også kunne oppvise noe mer enn total oversikt over et fallert gammelt maoistparti. Med dagens datateknologiske utvikling innenfor telekommunikasjon og avlyttingsmidler, er det blitt en mye enklere sak å holde oversikt med det meste som blir sagt og skrevet. Men for den som har sin hovedpart av politisk aktivitet på gatenivå burde det ennå være mulig å utfordre makthaverne. Men i hele Europa har det skjedd en dramatisk styrking og opprust-

ning av politiets voldelige massetjeneste og innføring av opprørspolititaktikk, selv overfor avgrensede grupper og politiske aksjoner. Diskusjoner om politiets utvikling og taktikk blir ofte et oppkok av paranoide mareritts-scenarier, og med dagens angst-fascinasjon av den teknologiske utvikling, er det fort gjort totalt å fokusere på den teknologiske, overvåkningsmessige "Orwellske 1984"-siden, mens man overser de endringer som har skjedd hos politimakten på gatenivå.

Politivolden har jo alltid vært der, men med den økonomiske krisen og arbeidsløsheten fra 80-tallet og fremover, vendte politi og myndigheter tilbake til velkjente "kriseløsninger", som opprørspoliti og praksisen med å utdefinere folkegrupper, politiske aksjoner og demonstrasjoner som ondsinnede og truende, slik at det kan berettige en voldelig politiinnsats for å "uskadeliggjøre" dem. Den spaningsrapporten vi har gitt utdrag fra her, dokumenterer hvordan kriminalisering bevisst brukes for å marginalisere aktivistene overfor mulige sympatisører. Hvis man ser på hvilke konsekvenser den totale overvåkningen av AKP'ere har hatt for deres samfunnsposisjon i dag, er det grunn til å mene at politiets voldelige kriminalisering og marginalisering er en enda større utfordring for venstresiden enn frykten for hva de kan høre på telefonene våre.

«En tysk regjeringsrapport viser at omtrent 70% av opplysningene i Schengen International Systems databank gjaldt det som betegnes som uønskede fremmede og bruk av mangelfulle identitetspapirer.»

Spaningsrapporten vi har trykket er fra åttitallet, men i dag ser vi en lignende opprørs- og marginaliseringstaktikk for eksempel overfor anti-fascistiske aksjoner. Et godt eksempel er nazi-konserten i Hokksund i fjor sommer. Politiet så den folkelig mobiliseringen mot nazistene som et hovedproblem, mens nazistene kunne spille på å være den legale part som var avhengig av politibeskyttelse.

Politiet sier de stiller med sine tropper "for å opprettholde ro og orden", men blir samtidig garantister for at nazistene kan gjennomføre sine rasistiske manifestasjoner. Det er neppe til skade for nazistene at de nettopp truer grupper som politiet også ser det som en oppgave å forfølge og kontrollere, som innvandrere, blitzere, politiske venstreaktivister... Utdefineringen av mobiliseringen mot fascisme blir forsterket av toneangivende medier og selvutnevnte "moderate" krefter som lener seg tungt på den tabloide teorien om "den politiske ekstremismes sirkel", der det påstås at politiske høyre- og venstreekstremister (det er oss, det) er avhengige av hverandres fiendskap for å bekrefte seg selv, og at ytterfløyene ligner hverandre til forveksling. Dermed er det ikke lenger legitimt å kjempe mot nazisme og rasisme, fordi det egentlig er ekstremistenes påskudd for å lage bråk og uro. I forlengelsen av dette blir kamp mot fascisme overlatt til å være en politisak, ikke en politisk sak. Politiet fremstilles som demokratiets forsvarere og en nøytral instans som holder ekstremistene i sjakk. Dette er en unnlatenhet i forhold til fascisme og rasisme med ubehagelige røtter tilbake til mellomkrigstiden, hvor man på samme måte distanserte seg fra den antifascistiske motstandskampen ved å si at det bare var kommunistene og nazistene som bekreftet hverandre ved å slåss og terrorisere.

«Politiet sier de stiller med sine tropper "for å opprettholde ro og orden", men blir samtidig garantister for at nazistene kan gjennomføre sine rasistiske manifestasjoner»

AKP har i mange situasjoner søkt legalistiske løsninger som krav om lovforbud mot nazister og mer aktiv overvåking(!) av høyresiden. Det må unektelig føles underlig for mange av disse "ansvarlige" personene, at hver gang de har kontaktet politiet med tips om nazistene, er det bare dem selv som har blitt overvåket. Politiet kommer aldri til å være en alliert i kampen mot fascisme og rasisme, tvertimot er de et hinder for mobiliseringen, og selv håndtlangere i den statlige og EUropeiske rasismen. Men det er også et viktig poeng heller ikke å havne i den andre grøfta, hvor en er totalt kriminalisert og utdefinert i forhold til den massemobiliseringen som er nødvendig for å bekjempe nazistene. POT avlytter nok fortsatt telefonen din, men de har like lite å stille opp med mot godt mobiliseringsarbeide som nazistene har.

Seier over taperkirken!

Lørdag 11. mai hadde Seierskirken sitt årlige anti-abort arrangement. De ville gå i «folketog» opp Karl Johans gate, for så å spre sitt forvridde budskap fra Universitetsplassen. En samarbeidsgruppe bestående av kvinner fra ulike organisasjoner arrangerte motdemonstrasjon under parola: Forsvar abortlova – Stopp kristenfundamentalistene!

RUNDT 200 MOT-demonstranter møtte opp for å protestere mot dette angrepet på abortlova. Etter noen kjappe vendinger og krappe svinger, lyktes det oss å komme forbi snuten og fram til arrangementet på Universitetsplassen. Der lyktes vi langt på vei i å overdøve deres pisspreik med slagord. Kubjeller hadde vi også stor nytte av, dem var det noen kreative folk som hadde smugla inn.

Fri abort!

Kristenfascistene vil forby abort, de omtaler det som mord. Å nekte kvinner abort, er å frata kvinner retten til å bestemme over egen kropp og eget liv. Menn har i tusener av år brukt sin tolkning av religion som et maktmiddel for å undertrykke kvinner. Også nå er det gamle "religiøse" gubber som gjennom anti-abort bevegelsen forsøker å kontrollere våre liv. Retten til fri abort er en av de viktigste seierne kvinnebevegelsen har vunnet. Denne rettigheten vil vi ikke gi fra oss. Å bestemme om man vil eller kan ta ansvaret for et barn, må være opp til kvinnen. Når det kommer til stykket, har hun i dagens samfunn mye mindre muligheter enn en mann til å velge bort det ansvaret det er å ha et barn. Derfor kan vi aldri la disse forgubba fanatikerne ta kontroll over oss.

Mot abort og prevensjon?

Retten til fri abort handler ikke om å bruke abort som en "lettvint" løsning. Å bestemme seg for å avbryte et svangerskap, er et vanskelig valg. Inngrepet innebærer stor fysisk og psykisk belastning. Vi etterlyser et upartisk støtteapparat som kan støtte kvinnen i hennes valg. Prevensjon må gjøres lettere tilgjengelig, spesielt for unge som kanskje kvier seg for å gå til legen.

Kristenfundamentalister vil begrense ungdommers tilgang til prevensjon, fordi de mener prevensjonsmidler oppfordrer til sex. Samtidig vil de forby abort. Dette er bakvendtlandtankegang. Det er naivt å tro at ungdommen i dag vil ha mindre sex og bli "gode kristne" bare ved å tvinge på dem en masse barn. Tall fra Norge og flere andre land, viser samtidig at aborttallene går ned når det er fri abort og lettvint tilgang til prevensjon.

Abortmeldinga

Den nye abortmeldinga, som akkurat er blitt behandla i Stortinget, forandrer ikke på 12-ukers regelen. Det eneste som er nytt, er at kvinner vil få utdelt en brosjyre med informasjon om hvor de kan henvende seg for rådgivning. Det er viktig at rådgivinga fremdeles er frivillig, for å hindre at kvinner utsettes for press fra helsepersonell som ikke klarer å holde sine standpunkter for seg sjøl. Det skal også gjennomføres en forsøksordning i noen kommuner, som innebærer at det blir lettere å få tak i p-piller. Helsesøstre og jordmødre skal kunne skrive ut reseptene, og p-pillene blir gratis for jenter under 25 år.

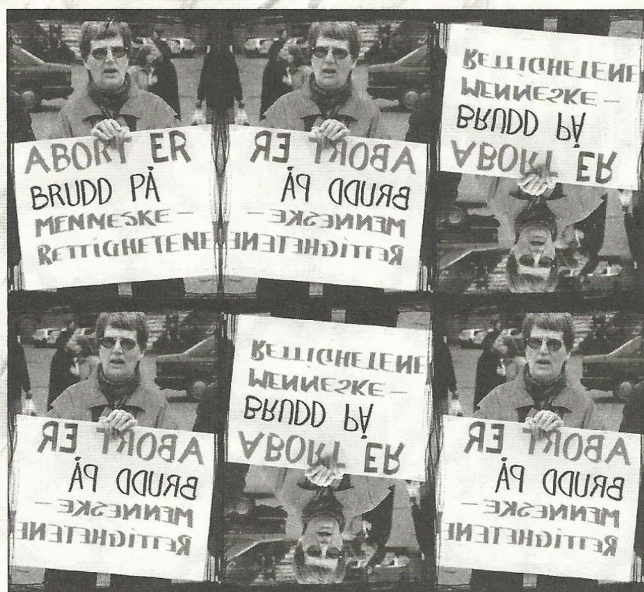
Dette er et godt tiltak, men det er viktig å huske på at p-piller er et hormonpreparat med mange bivirkninger. Derfor mener vi at gratis kondomer også burde være en selvfølgelig del av en slik forsøksordning. Når en kvinne blir gravid, er det tross alt også en mann inne i bildet. Hvorfor er det bare kvinnene som skal lære å ta ansvar?

Kristenfundamentalister

Kristenfascistene skriker om vern av det ufødte liv. Dette er direkte hyklersk når en tar i betraktning deres arbeidsmetoder i f.eks. USA. Der har både abortleger og abortsøkende kvinner blitt drept, skadet og trakassert. Også folk som har stilt opp for å beskytte abortsø-

Med kubjeller i bakhånd...

Menneskerettigheter på ville veier

kende kvinner, har blitt drept. Abortklinikker blir utsatt for bombeattentater utført av disse galningene som kaller seg Pro Vita (for liv).

Også i Norge har kristenfascister gjennomført organisert trakassering av kvinner som skal ta eller har tatt abort. Hvor er respekten for livet som de skriker så høyt om? Deres såkalte vern av det ufødte liv handler ikke om respekt for menneskeliv. Hvis de hadde vært oppriktig opptatt av menneskerettigheter, hadde de brukt kreftene sine på noe annet. I en verden hvor menneskerettighetene står svakere enn noensinne, er det ute av sammenheng å gjøre abortspørsmålet til en så stor sak. Vi mener at dette bare er nok et eksempel på hvordan religion brukes til å undertrykke kvinner.

Selektiv abort?

Utviklinga av genteknologien de siste åra har satt oss i stand til, på et tidlig stadium, å kunne forutsi mye mer om hvordan det ufødte barnet vil bli. Med denne utviklinga, følger en viktig debatt. Debatten handler om i hvor stor grad man skal bruke denne nye kunnskapen som grunnlag til å ta et valg. Teknologien er allerede kommet langt, og utviklinga går fort. Denne teknologien kan bli farlig når de etiske normene ikke følger i samme tempo. Vi er mot framdyrking av det "perfekte" menneske ved hjelp av genteknologi. Å være for fri abort har ingen sammenheng med å ønske om å velge bort et funksjonshemmet barn. Når kristenfundamentalistene bruker genteknologien som argument mot fri abort, er dette en avsporing. Genteknologidebatten er viktig, men den forandrer uansett ikke det faktum at kvinner har rett til å bestemme over sitt eget liv.

Konsekvenser av et forbud

Abort har en lang og grusom historie. Kvinner har alltid kommet i situasjoner hvor de ikke kan beholde barnet. Det er først i de senere år at kvinner har kunnet ta abort på en forsvarlig måte, uten å måtte utsette seg for livsfare. En sikker konsekvens av et forbud vil være at abort uansett vil være tilgjengelig på det illegale markedet. De som har mye penger, vil kunne få gjennomført aborten på en rimelig ansvarlig måte. Kvinner med dårlig råd blir overlatt til mer risikable løsninger.

Et forbud vil også sette kvinnefrigjøringa langt tilbake. Likestillinga er fremdeles i det blå. Vi finner oss ikke i å bli fratatt retten til fri abort. Tvert imot, vi vil kjempe videre for kvinners rett til å være med på å legge premissene for eget liv og samfunnet generelt.

Vi har mottatt følgende pressemelding:

Statoil ut av Nigeria!

Statoil, den norske stats viktigste inntekstkilde, har omsider oppfattet at Norges oljeressurser ikke varer evig, og har av den grunn besluttet å ekspandere utenfor landets grenser. De fleste er til nå klar over Shells pengestøtte til militærregimet i Nigeria, men det faktum at Statoil også er med på leken, ser ut til å ha gått folk hus forbi.

Statoil har allerede rukket å bli et multinasjonalt oljeselskap, og har investert i en rekke land. Kasakhstan, Aserbajdsjan, Kina og Tsjetsjenia er noen få, og det siste tilskuddet til familien er altså Nigeria. Statoil betalte en engangssum på ca. 100 millioner kroner for å få etablere seg i landet, og har til nå satset over en halv milliard kroner. Ettersom utenlandske oljepenger er en av Nigerias viktigste inntektskilder, er de nok velkomne til å bli en stund til.

Som de ærlige, norske skattebetalerne vi er, finner vi det ganske uakseptabelt at våre skattepenger er medskyldige i et folkemord av dimensjoner. For å videre understreke dette, bestemte en del antifascister i Oslo seg for å appellere til Statoil gjennom det eneste språket de ser ut til å forstå. En vakker vårnatt i mai ble derfor Statoils hovedkvarter i Oslo, stasjonert rett over gaten fra Colosseum kino, utsatt for grundig ruteknusing, kortautomatknusing og spraying. Dette kun som en liten påminnelse.

Statoil ut av Nigeria!

Pøbler mot Statoil

Tyske antifascister kriminaliseres

I historiens største rettssak mot antifascister i Tyskland som begynner den 14. august, står 17 antifascister fra Autonome Antifa (M) i Gøttingen tiltalt for å brudd på paragraf 129, som gjelder oppbygging av kriminell organisasjon. Domstolen skal da avgjøre om Autonome Antifa (M) er en kriminell organisasjon eller ikke.

I FØLGE DET TYSKE RETTSapparatet utgjør Autonome Antifa (M) "*...en trussel mot offentlig sikkerhet og orden*" ved å organisere demonstrasjoner og aksjoner mot nynazister. I tiltalebeslutningen vises det bl.a. til 7 store antirasistiske demonstrasjoner som ble arrangert i perioden 1991-1994, som alle samlet flere tusen mennesker fra ulike organisasjoner og partier, samt enkeltpersoner.

Rettssakene vil få betydelige konsekvenser, ikke bare for de enkelte tiltalte og for Autonome Antifa (M), men også for resten av venstresida i Tyskland. Dette er et forsøk på gjøre det umulig å bedrive antifascistisk aktivitet i landet. Dersom staten lykkes med sin anti-Antifa strategi, så vil også andre lovlig organiserte antifascistiske grupper være et potensielt mål for statlig undertrykkelse og forfølgelse; grasrotaktivitet og retten til å demonstrere vil bli begrenset.

Forfølgelse og overvåking

Etterforskningen og rettssaken viser hvor langt staten er villig til å gå for å kriminalisere antifascister. Domstolen har allerede avsatt 131 dager det første året til rettssaken. Statsadvokaten har 115 ringpermer fulle av beviser. På grunn av at anklagene er basert på paragraf 129, må hver enkelt tiltalt ha to forsvarere. Domstolen har hatt vanskeligheter med å finne en bygning som er stor nok for de 17 tiltalte, 34 forsvarere, vitner og rettspersonell.

5 års etterforskning ligger bak tiltalebeslutningen. En egen gruppe på opptil 28 politifolk ble opprettet for å ta seg av saken. Bare i løpet av 7 måneder ble 13 929 telefonsamtaler avlyttet og tatt opp på bånd. 143 personer ble nøye sjekket ut, fordi de ble antatt å være potensielle medlemmer av Autonome Antifa (M). Politiet gjennomsøkte hjem, arbeidsplasser og slektningers hjem i juli 1994 i håp om å ødelegge infrastrukturen til Autonome Antifa (M). Arkiver, personlige eiendeler og computere verdt titusener DM ble beslaglagt.

Kriminalisering

Den opprinnelige bakgrunnen for etterforskningen var 52 ulike angrep, som ble utført i perioden 1981-1991, og som Autonome Antifa (M) ble anklaget for å stå bak. I ettertid har statsadvokaten sett seg nødt til å innrømme at Autonome Antifa (M) ikke har hatt noe med disse angrepene å gjøre. Dette viser at anklagen kun var et middel til å oppnå målet: å rettferdiggjøre omfattende etterforskninger og å kriminalisere antifascistisk virksomhet.

Samtidig får fascistene fortsette med å holde hjulene i gang i sine propagandamaskiner og utøve terror mot mørkhuda og antifascister. Dessuten viser rapporter fra bl.a. Amnesty International at tysk politi står bak omfattende rasistisk vold og trakassering. I tillegg strammes den tyske flyktninge- og asylpolitikken stadig inn.

Samtidig tar altså stats- og rettsapparatet alle midler i bruk for å bekjempe antifascistisk aktivitet.

Dersom du er interessert i mer info om denne saken, eller har lyst til å gi din støtte til de tiltalte og Autonome Antifa (M), bl.a. har de behov for internasjonale observatører til rettssaken og støtte til utgifter i forbindelse med rettssaken, så kan du skrive/ringe/faxe/maile:

Autonome Antifa (M) c/o
Buchladen, Rote Strasse 10
D-37073 Göttingen
Tyskland.

Tlf: +49 551 394 569
Fax: +49 551 394 564

E-mail: aam@paxo.nadir.org
www: http://www.nadir.org/Gruppen/aam/

Linton Kwesi Johnson på norgesbesøk 17. mai:

-Vi trenger en bred front

Hvis du ikke har hørt ham før, er det på høy tid nå. Få musikere uttrykker seg klarere og mer kompromissløst. Med bakgrunn fra Jamaica og London var han blant de første til å bringe tung dub og reggae, både i politisk og musikalsk forstand, til bleike europeere. 17. mai gjestet han Oslo, til glede for alle antifascister. AntiFascistisk Aksjon har snakka med Linton Kwesi Johnson.

Fredag 17. mai, dagen militante antifascister stengte nazistenes nye "festlokaler" på Ensjø i Oslo sto Linton Kwesi Johnson på Sentrum Scene. Det er mange år siden ivrige tilhengere så ham sist. I en tid hvor "subkulturelle" miljøer flyter av gårde i evig e-rus uten mål eller mening. Festet i markedsliberalismens klør. I en tid hvor nasjonalismen er blitt mote-politikk. Hvis man da ikke er blant dem som har latt seg rive med av de såkalt intellektuelles apolitiske og verdensfjerne kaosteorier om at det ikke finnes skillelinjer lenger, står Linton Kwesi Johnson fram med et tindrende klart budskap. Et levende bevis på at det finnes folk som kjemper og som ikke har latt seg blende.

Antifascisme og Politivold

For tingenes tilstand har egentlig ikke forandra seg så forferdelig mye siden Kwesi Johnson debuterte med albumet "Dread Beat an' Blood" i 1978. Et liv som poet og lyriker, BBC-journalist, opptredener verden rundt, et eget plateselskap, politisk aktivist, flere plate- og bokutgivelser senere.

— Det jeg finner merkelig, er at hvor enn jeg holder konsert, det være seg Japan eller Europa, så ønsker folk å høre det gamle stoffet. Noen ganger blir jeg redd for at folk ikke vil høre musikken min lenger, men det virker som om de alltid ønsker å høre, og liker, det gamle stoffet. La meg bli mer spesifikk. Rasismen for eksempel, har ikke blitt borte. Den har heller blitt verre siden 70-tallet. Vi hadde den gang en spesiell oppfatning av det som et britisk problem, nå har vi innsett at det er en europeisk sykdom. Så mine antifascistiske dikt er fremdeles relevante, slik de var på 70-tallet da jeg skrev "Fite dem back" og "Reggae fi Peach." Forholdet mellom svarte og politiet som jeg skreiv om i dikt som "Sonnys Lettah" på 70-tallet har ikke forandra seg i det hele tatt. I løpet av det siste

Fite dem back: Aldri i tvil om hvor han står. Som radikal og revolusjonær har Linton Kwesi Johnson betydd mye for dub-musikken og engelsk poesi, såvel som for mange politisk aktive.

året har minst fire svarte mista livet i politiets forvaring i England. Det var gatekamper i Brixton i London sist desember som en konsekvens av at politiet slo en gutt i hodet. Gutten fikk hjerteattakk og døde. Et halvt år før det slo de en annen svart fyr i hodet med en ny type amerikansk politikølle. Grunnen var en trafikkforseelse. Han døde noen dager senere av hjerneskader.

En Distingvert Herre

Det er politikken som engasjerer. Jeg sitter på et av byens hoteller sammen med P3 og Radio Novas utsendte. Mr. Kwesi Johnson har presisert flere ganger at han hater rollen som intervjuobjekt. Gårsdagens konsert tok på. Han er ingen ungdom etter over 20 år i bransjen. Vi får værsågod holde intervjuet i fellesskap.

Upåklagelig i klesveien. Iført dress, hatt og frakk som seg hør og bør for en velartikulert poet. Det er nemlig det han kaller seg, Linton Kwesi Johnson. Han synger ikke sanger, han fremfører dikt. Med dub-musikk til. Jeg har refrenget fra klassikeren "Fite dem back" fra gårsdagens konsert friskt i minne: "We're gonna smash their brains in, 'cause they got nottin in dem." Sangen stammer fra hans andre album "Forces of Victory" fra 1979 og handler om hvordan vi skal slå fascistene tilbake.

— Det er et dikt. Et refreng. Det avhenger av måten du tolker det på. Det jeg gjorde i dette diktet var å snu et av fascistenes slagord på hodet. En type slagord som fascistiske bander og fotballhooligans pleier å rope, stilte jeg på hodet og brukte som refreng i diktet mitt, svarer Kwesi Johnson på spørsmål om han mener dette er riktig måte å håndtere naziproblemet på. Og fortsetter: Hvis du sikter til om man bør bekjempe ild med ild, så ja, jeg tror man må det. Ta England for eksempel, vi er skattebetalere og vi betaler til staten. Hvis politiet ikke har råd til å beskytte befolkningen, noe vi faktisk betaler for som skattebetalere, må vi organisere oss sjøl og forsvare befolkningen vår. Hvis politiet ikke vil gjøre det for oss, må vi gjøre det selv. Så enkelt er det.

Ny Strategi?

Linton Kwesi Johnson har markert seg som en klassebevisst poet og musiker. Opprøret mot politiet i England, spesielt i Brixton på begynnelsen av 80-tallet, hadde stor på innvirkning på ham. Svart ungdom kasta seg inn i gatekamper mot politiet, med hvite ungdommers støtte. Men med murens fall i Øst-Europa og den kalde krigens slutt har utviklinga tatt en annen retning.

— Venstresida ser ikke ut til å ha noen retning lenger. Dette er en periode med stor usikkerhet. Den gamle orden er borte og den nye har ikke kommet ennå. Amerikanerne har sin egen idé om den nye verdensorden. For dem betyr det at de skal dominere resten av verden. Jeg tror venstresida må revurdere sine idéer og sin strategi. Det virker som om de sosialdemokratiske og såkalt sosialistiske organisasjonene og partiene dreier mot sentrum, hvis de ikke går mot høyre. For eksempel er det i Storbritannia ingen forskjell mellom Labour (Arbeiderpartiet) og det konservative partiet.

— Ingen uttaler arbeiderklassens behov. I England ble etterkrigstidens politiske praksis brutt av thatcherismen med angrepene på velferdsstaten og arbeiderklassens hardt tilkjempa institusjoner. Det er en trend over hele Europa.

Håp for Europa?

I et samla Europa, styrt av pengemakta, vokser rasismen og fascismen fram. De ytterste konsekvenser av kapitalismen. Vi henviser til gatekampene på Ensjø dagen før, og han har håp for Europa. Ellers kunne han som han sier, pakke snippeska og reise til Afrika. Den antirasistiske kampen opptar ham sterkt. Den er for diffus og preges av fraksjonering.

— F.eks. i England har du så mange forskjellige antirasistiske og antifascistiske organisasjoner, flere enn jeg kan ramse opp. Tidlig på 90-tallet gikk jeg og noen andre sammen og danna en organisasjon kalt Europeisk aksjon for likhet og sosial rettferd fordi vi følte at disse to kampene måtte koordineres. Vi trenger en bred front for å bli mer effektive. Vi etablerte kontakt med

antirasistiske organisasjoner i Frankrike, Italia og Belgia. Vi reiste til Maastricht og organiserte en stor konferanse og demonstrasjon der mot Maastricht-avtalen, vi drev lobbyvirksomhet i Europa-parlamentet. Men en masse fraksjonering fulgte. Noen hadde denne tolkningen av Mao, noen en annen av Trotskij, andre igjen var stalinister. Det er tåpelig at en så viktig kamp svekkes av ideologiske tendenser og fraksjonering.

Jeg tror en bred front er den eneste måten vi kan bekjempe de problemene vi har i Europa. Mye av det har å gjøre med forandringene i verden i dag. Vi lever i en teknologisk revolusjon hvor store deler av befolkningen vil miste jobbene sine. Datamaskinene og den teknologiske utviklinga vil ta jobbene våre, og det skaper en masse usikkerhet. Det er derfor vi på den ene sida støtter den antirasistiske og antifascistiske bevegelsen. Samtidig som vi på den andre sida mener at fagforeningene må jobbe for kortere arbeidsdager slik at vi kan sikre full sysselsetting. Vi vet det er en sammenheng mellom ungdomsledigheten og framveksten av fascismen. Folk leter etter syndebukker og enkle løsninger på problemene sine.

Glemt Bakgrunn?

Rap og hip hop har hatt kraftig innvirkning på unge svarte poeter i i England. Ofte i en slik grad at de glemmer sin egen bakgrunn og uttrykker seg med afro-amerikansk aksent istedenfor å bruke sin egen, mener Linton Kwesi Johnson.

— Kanskje det er en trend eller kanskje det er en del av den amerikanske kulturimperialismen. Jeg veit ikke. Jeg tilhører andre generasjonen innvandrere, barna mine tilhører tredje generasjon og deres igjen den fjerde. Som immgrant vil du ta vare på noe og miste noe av det du bragte med deg med bakgrunn i dine røtter.

Rap er viktig, men det er først og fremst et amerikansk fenomen, fastslår Kwesi Johnson. Jamaicansk DJ-musikk hadde en sterk påvirkningskraft da hip hop-kulturen oppsto på 70-tallet.

— Hip hop og rap er viktig for meg fordi det er det eneste talerøret unge svarte mennesker i USA har. De har ikke noe annet talerør. Det er det eneste medium hvor de kan fortelle om sine erfaringer og livsforhold i den amerikanske hverdagen.

Ingen Spesiell Rolle

De siste åra har vi i den vestlige delen av verden vært vitne til en ny diskusjon og en slags renessanse for de svarte frigjøringsbevegelsene. Særlig i USA. Men Kwesi Johnson mener det ikke finnes en slik bevegelse i Storbritannia.

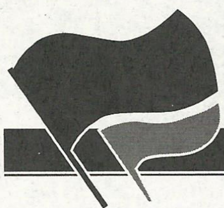
— Vi har en antifascistisk og antirasistisk bevegelse, og det har alltid eksistert en autonom svart bevegelse som kjemper mot marginalisering osv. Men vi har ikke en spesiell rolle å spille, vi er som andre folk og har det samme ansvaret som alle andre. I alle antirasistiske og antifascistiske organisasjoner i England er svarte involvert, i Anti Nazi League, Anti Racist Alliance, Youth Against Racism In Europe. Alle disse organisasjonene støttes av unge svarte.

At musikken og diktningen hans har noen politisk funksjon, tror ikke Linton Kwesi Johnson. Han vil ikke spå hva han kommer til å gjøre i framtida. Han vil ikke plasseres i bås, selv om det har blitt sånn. Likevel kan jeg konstatere at mannen ikke har mista sin identitet eller "glemt" sin politiske bevissthet et sekund i alle de åra han har holdt på.

— Den antifascistiske bevegelsen i Norge er ikke alene. Stå fast og etabler kontakt med andre antirasistiske kamper som foregår i andre deler av Europa. Sammen står vi sterkt, avslutter Linton Kwesi Johnson før jeg må skynde meg til demo mot nazistenes planlagte konsert samme kveld.

Det finnes ingen bedre måte og si det på.

Antifascistisk rundtur

HØNEFOSS

I Hønefoss, som så mange andre steder før, er det et vedvarende problem at forskjellige krefter i samfunnet, som av forskjellige grunner ikke er interessert i å bekjempe rasismen, aktivt propaganderer for at kampen mot rasismen bare er en gjengkrig. Etter hendelsene på nyåret og den gigantiske antirasistiske demonstrasjonen i Hønefoss, ble det satt ned et kommunalt utvalg som skulle foreslå tiltak mot rasisme/nynazisme. Høyresida i kommunestyret kjørte da hardt på at de mente det ikke var rasisme/nynazisme, men vold, som var problemet!

Ringerikes Blad fulgte også opp denne linja med store oppslag om "antirasistisk vold" ved flere anledninger. Bl.a. i slutten av mars etter en slåsskamp mellom to 16-åringer og en uønska gjest på en fest. Og igjen 6. mai etter at noen yngre ungdommer som følte seg trua av nynazister, senere kasta stein på taket til hjemmet til en nynazist. Man ser at Ringerikes Blad uten å blunke skriver at "RAU eller antirasister" står bak konfrontasjoner, mens de aldri nevner hva det dreier seg om når de omtaler nazivold. Og når man tar med at RB en rekke ganger har hindra antirasister i å forklare seg ved å nekte å trykke leserinnlegg mm., mens FrP-rasister slippes til ubegrensa, kan det ikke sees på som noe annet enn et forsøk på å sverte det antirasistiske ungdomsmiljøet. Noe som er alvorlig i lokalsamfunn, hvor det som i dette tilfellet, er en lokalavis som har monopol på "lokalnyheter."

Det aller siste fra RB er et utspill i månedsskiftet mai/juni fra advokat Sverre Thune som mener løsningen på problemet med organisert nynazisme er at antirasister godtar og legitimerer nazismen som en ideologi verdt å diskutere, og danner diskusjonsgrupper med nynazistene! Dette sinnssyke utspillet slås stort opp og skamroses ikke uventa på lederplass.

Grasrotkrefter

Til tross for motarbeidelse og stadige forsøk på å avspore den antirasistiske kampen har det også skjedd en del konstruktivt i Hønefoss og omegn. 26. april fulgte ungdom i nabokommunen Jevnaker opp tradisjonen fra Hønefoss med en antirasistisk konsert. 1. mai togene både på Hønefoss og Jevnaker var i år dominert av antirasistiske budskap. I slutten av mai ble det tatt et bra initiativ fra fritidsklubbene om et felles arrangement på "Fritidsgården" (hvor en del nazier tidligere vanket) for å bli kvitt nazistempelet stedet har hatt. 15. juni ble det som et sammarbeid mellom flere organisasjoner, bl.a. RAU, arrangert en latin-amerikansk kulturkveld i Hønefoss sentrum.

Rettssaker

Våren i Hønefoss har også vært prega av en rekke rettssaker (se artikkel annet sted i bladet). I midten av mai ble to antirasister dømt til 60 dager betinget fengsel for å ha banket opp nazisvinet Kenneth Engebretsen. Engebretsen ble kjent etter et drapsforsøk med pistol mot antirasister i Hønefoss i mai '95. En sak politiet ikke har funnet grunn til å ta ut tiltale for.

Skyteepisode

Natt til lørdag 25. mai var det igjen en episode der nynazistene brukte skytevåpen, denne gangen en luftpistol. Ikke uventa når ungdom i Hønefoss gjør noe konstruktivt som å arrangere konsert, dukker nynazistene opp for å markere seg. Da nynazistene Kjell Arne Karlengen, Tommy Tangen og Kari-Anne Kirkerud dukket opp utenfor konserten ble de raskt jagd bort derfra. Med en rekke ungdommer løpende etter seg, skjøt Karlengen med en luftpistol mot en tilfeldig person. Han fikk redda seg unna ved å kaste seg inn i bilen til Tommy Tangen og kjørte bort. Politiet som var i området begynte ikke uventa å ransake og anholde antirasistene istedetfor å ta opp jakta på nynazistene. Til tross for at politet er kjent med at Karlengen en rekke ganger har stått bak trusler med pistol, så de ingen grunn til varetektsfengsling. Og etter avhør og røntgenundersøkelser av ansiktsskader han fikk i sammenstøtet med antirasistene, var han fri til å gå hvor han ville.

SANDEFJORD, STOKKE OG TØNSBERG

Fredag 19. mars prøvde nazister fra Tønsberg, samt Sandefjords ène bonehead, å lage bråk på et diskotek på Breidablikk Ungdomsskole i Sandefjord. Nazistene kastet en flaske inn i folkemengden som stod utenfor ungdomsskolen, og en jente ble skadet. Da folkemengden skjønte hva slags folk de hadde fått besøk av, sprang de mot nazistene. Nazistene fant det lurest å skygge banen, og rømte med halen mellom beina. Lene Holtan og Fredrik Bakke, kjente skikkelser i Tønsbergs nazi-miljø, var blant dem som måtte foreta denne "strategiske tilbaketrekkinga".

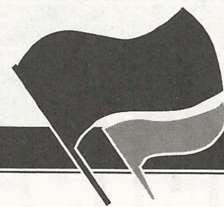
Mot-demo

Det antirasistiske miljøet i Sandefjord er imidlertid tøffere enn toget, og de vil ikke ha nazister rekende rundt i byen. Derfor ble nazistenes tilstedeværelse 19. mars sett på som en provokasjon, og antirasister tok initiativ til en antinazistisk markering 26. mars. Etter en antirasistisk konsert med bl.a. Seigmen, gikk 150 antirasister fra Sandefjord-sentrum til Breidablikk Ungdomsskole, der 50 - 60 ungdommer sluttet seg til demonstrasjonen. Utenfor ungdomsskolen ble det gjort klart i form av appeller og slagord at man ikke kan tolerere nazister i Sandefjord. Fredrik Bakke og (Porno-) Nils Christian Iversen, som hadde "truet" med å komme på demoen, fant det lurest å holde seg unna.

1. mai

Natt til 1. mai og 1. mai har tradisjonelt vært markeringstid for boneheads i Tønsbergsområdet. (Med varierende hell: hvem husker ikke naziene som rømte ut i skogen i fjor?). Som

Antifascistisk rundtur

vanlig hadde politiet i Tønsberg sperret av hele sentrum av frykt for bråk. Det eneste som skjedde i Tønsberg denne kvelden var imidlertidig at Andreas Skagen og Andreas Iversen (broren til Porno-Nils) ble jaget hjem til Fredrik Bakke. Både i det tradisjonelle 1. mai toget og den antinazistiske demoen senere på dagen prøvde naziene å vise trynene sine (selvfølgelig med den feteste politibeskyttelsen i kvinners minne). At politiet tillater nazister å stå å haile under en demonstrasjon mot nazisme på 1. mai, sier litt om hvor de har sympatiene sine. Men antirasister i Vestfold lar seg ikke stoppe av hverken politi eller nazister, og hele 900 mennesker deltok i demoen.

Beslaglagt

15. mai hadde tre Stokkenaziene tenkt seg en tur til Sandefjord på besøk til Andreas Skagen. Det satt ikke antifascister i Sandefjord særlig pris på, og de gjorde ettertrykkelig klart for "gjestene" hva de mente. Merker og symboler ble "konfiskert". Andreas Skagen, som også fikk sine ariske merker og t-skjorte konfiskert og maltraktert, gråt sine bittre tårer over at han hadde invitert sine nazivenner til Sandefjord, og vennene kommer nok aldri igjen.

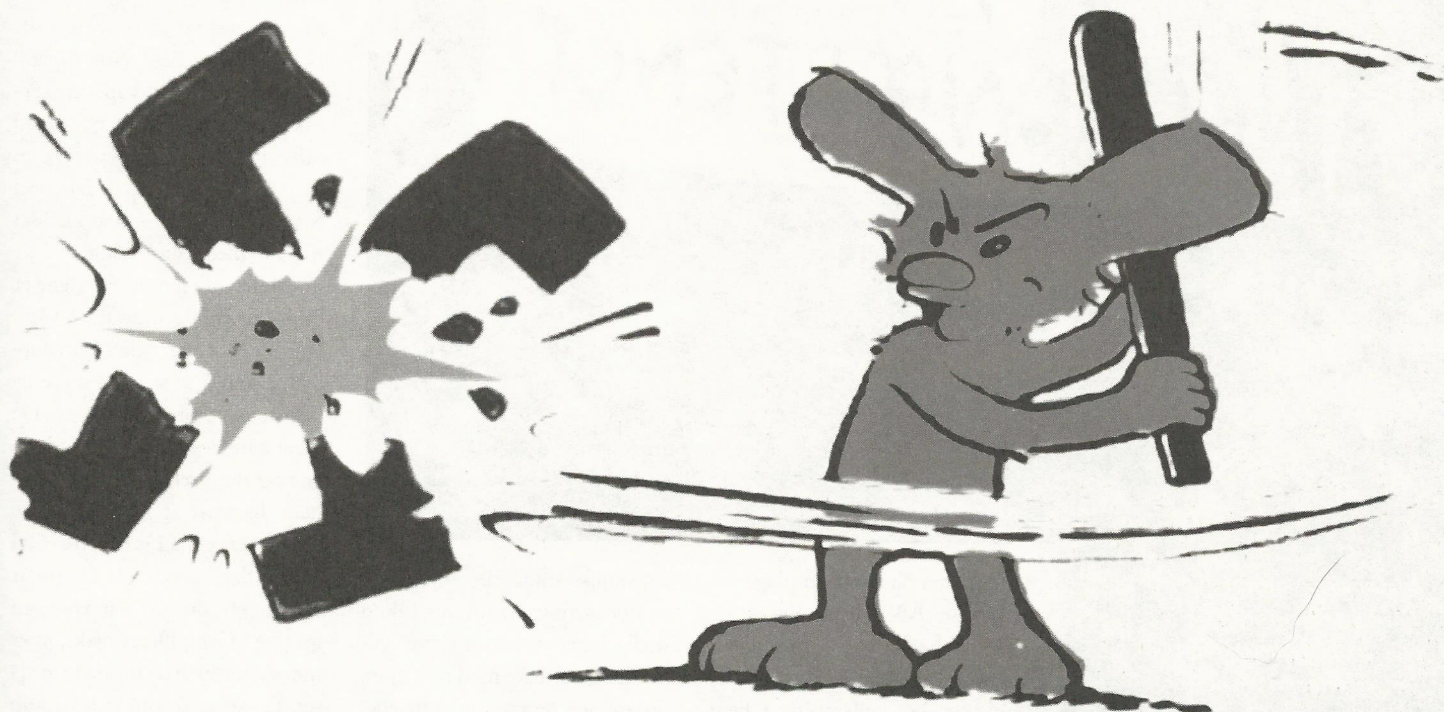
Aksjon Stopp Nazikonserten

Ettersom det verserte rykter om at det skulle holdes en nazikonsert i Vestfoldsområdet rundt 18. mai, dannet antirasister i Tønsberg "Aksjon stopp nazikonserten -96". Aksjonen bestod av folk fra alle de antirasistiske miljøene i byen. Man holdt en vellykket punktmarkering på ettermiddagen 18. mai og på kvelden hadde man en antirasistisk konsert mens man lo rått av nazistenes manglende evner til å arrangere noen konsert. Samtidig som antirasistene var på konsert satt endel nazister samlet hos Fredrik Bakke og surmulte. Enda surere ble de da 20 - 25 antirasister kom til huset og ropte slagord. Fredrik Bakke kom ut, haila og kastet en flaske mot folkemengden, som svarte med å knuse et par vinduer i leiligheten hans. Personene inne i leiligheten prøvde å bombe folkemengden med flasker og stein. Etter en stund kom politiet og hekta alle antirasistene, en ble holdt til dagen etter.

Politi mot antifascister

Stokke lendsmannskontor og politikerne i bygda har funnet ut at de har et problem. Problemet er at det kommer så mange antirasister dit; antirasister som er slemme mot nazistene i bygda. Derfor har de funnet ut at de skal nekte antifascister i å gå i grupper på flere enn 3 personer. Fredag den 7. juni dro 4 antirasister fra Sandefjord til Stokke for å snakke med en del ungdommer som mente at nå var det nok med trakasering fra snauskallers side. Den siste tiden har nazimiljøet i Stokke blitt sterkere og større, samt fått bedre kontakter med andre nazister på Østlandsområdet. 5 minutter etter at antirasistene har gått av toget kommer betjent Fossås fra Stokke lensmannskontor og ber antirasistene om å sette seg på togstasjonen og vente på neste tog til Sandefjord. En av antirasistene prøver å stille politimannen noen spørsmål hvorpå politimannen flyr på ham og hiver ham i bakken. Deretter tilkaller han Tønsbergspolitet som kommer på storutrykkning med en six-packl og to små volvoer (selvfølgelig med blålysene på, husk at det er 4 arge antirasister vi står ovenfor her, gud vet hva de kan finne på...). 3 av tønsbergpolitimennene hopper på antirasisten – som fortsatt står og diskuterer med lensmannen – og banker ham med langkøller. Deretter tauer de ham, og gir ham 8 000,- i bot for å ha nektet å adlyde politiets ordre. Etter denne hendelsen har en del foreldre fått opp øynene for politiets trakassering av antirasister. Når foreldrene kommer på lensmannskontoret får pipa en annen lyd og lensmannen beklager hendelsen!

AFA-folk i Sandefjord og Tønsberg har i tillegg til dette også hatt aksjoner mot Hennes & Mauritz`s sommermote plakater og postkort. Alle plakatene i byene har blitt "pyntet" på og postkortene har blitt samlet inn.

Veien mot undergangen

Nazistenes strategi fører en vei. Mot nederlaget og undergangen. I leiligheten på Ensjø satt livredde unge nazister fra hele østlandet, mens forbildet deres, Johnny Olsen, skjøt vilt rundt seg. AntiFascistisk Aksjon analyserer seiershelgen.

Nazistene hadde hatt tilhold i leiligheten i Lensmann Hiorths allé 2 på Ensjø en tre ukers tid da stedet ble angrepet av antifascister 17. mai. Leieren av leiligheten i det toetasjers rosa murhuset er en tidligere satanist som for et års tid siden barberte bort håret og konverterte den korte veien til nazismen. Han lot deler av nazimiljøet bruke leiligheten som samlings- og feststed fra starten.

Allerede fredag 10. mai ble en mindre gruppe innvandrere truet med pistol da de passerte huset. Politiet ble tilkalt, men de foretok ingen arrestasjoner eller undersøkelser. Også 1. mai-helgen hadde en gruppe nynazister tilhold i leiligheten. Bråket i tilknytning til nazistenes bruk av leiligheten har vært en plage for naboene. Allerede tre dager før 17. mai begynte festingen igjen, og nabolaget måtte tåle nazimusikk og sieg heil-roping i flere dager.

Det var Lensmann Hiorths allé nazistene flykta tilbake til etter å ha angrepet to pønkere ved Youngstorget i Oslo sentrum om formiddagen på nasjonaldagen. Antirasistene som ble angrepet hadde ytt kraftig motstand og kom fra det med mindre skrammer. Nazistenes første markering i Oslo på et halvt år kosta dem tre skada foruten en totalt mislykka aksjon som besto i å drikke øl på Lusa Rock Café. I tillegg fikk en nazist på avveier en omgang bank i etterkant av bråket.

Våpendyrking

Våpendyrkinga i miljøet har blitt mer og mer framtredende etter som nazistene gjentatte ganger har sluppet unna med skyting og bombekasting. At Johnny Olsen stadig løper rundt og skyter vilt rundt seg, er ikke med på å gjøre situasjonen lettere for nazistene.

Selv om han er et mer ekstremt tilfelle, er han nemlig ikke unntaket i dette miljøet. Det er svært vanlig med skytevåpen, og vi har vært vitne til flere skyteepisoder spesielt siste året. Virkemidlene nazistene har tatt i bruk gjenspeiler deres paranoide verdensbilde. Vrangforestillingene har ledet dem inn i en blindvei som forlengst har lukka seg bak dem. Det er flere ganger blitt påvist, ikke minst i AntiFascistisk Aksjons spalter, at det er et utbredt fenomen at nazister helt ned til 15-årsalderen bærer skytevåpen. Vikings leder, Eirik Solheim, skal i august opp for retten siktet for våpentrusler. I Hønefoss har nazistene flere ganger truet med skytevåpen og ved to tilfeller skutt mot antirasister.

Johnny Olsen er kanskje den mest paranoide av dem alle. Livredd går han konstant bevæpna med pistol. Noe vi fikk det endelige bevis for 17. mai. Nazistene har siste året bevisst satsa på en linje der skytevåpen står sentralt. Viking skryter av våpenopplæring i skauen i siste utgave av Fritt Forum/Norsk Blad. Nok engang for å presisere budskapet de forsøkte å formidle i fjor med offentliggjøringa av bilder fra en våpenøvelse i marka. Michael Knutsen var forbindelsesleddet mellom media og Viking.

Motstanden mot nazistene er under utvikling overalt på Østlandet. Folk har heller blitt forbanna enn å la seg skremme av nazistenes terroraksjoner. De store antirasistiske mobiliseringene og de direkte konfrontasjonene har vist at nazistene ikke makter å ta gata. De er verre stilt i Oslo i dag enn de var for tre år siden, selv om de har en egen gruppe i Oslo. Deres reaksjon er mer skytevåpen og militære øvelser. En strategi som kun vil føre

Mot nazikonserten: Fra demonstrasjonen 18. mai på Universitetsplassen. Penger ble samlet inn til naboene på Ensjø.

Nesegrus 17. mai feiring: Arresterte nazister på Ensjø 17. mai -96.

med seg kriminalisering og etterhvert kanskje drap på samvittigheten. Altså den sikre veien til undergangen.

Nazikonsert?

Til konserten som skulle ha vært holdt et sted på Østlandet 18. mai, hadde nazistene innbudt venner fra andre deler av Skandinavia. Derfor var det et ekstra nederlag for dem at fem svenske nazister ble arrestert i Lensmann Hiorths allé 17. mai.

Hadde nazistene lykkes ville det ha vært deres fjerde konsert på under ett år. Bak organiseringa sto Christian Paus og Norges Nasjonalistiske Bevegelse, der også den mer kjente Arnljot Moseng er med. Moseng er forhenværende offisiell leder for ungdomsorganisasjonen til Fedrelandspartiet. Dette radarparet har sammen starta et lite "konsern" av postordre, blad- og videoproduksjon under fellesnavnet Norges Nasjonalistiske Bevegelse (NNB).

«Konsernet« består av:

- NNB Media (videoproduskjon)
- NNB Catering (arisk mat)
- Bifrost video (postordresalg av videoopptak)
- Norkom (transport til konserter og demonstrasjoner)
- Patrioten (månedsblad)

I tillegg til de ovennevnte fungerer NNBs postboks i Sandvika som kontaktadresse for bladet Einherjer og papirorganisasjonene Norsk Skinheads Aksjon og Norges Unge Nasjonalsosialister 88. Aker Kulturverksteds og Fedrelandsungdommens (FLU) postboks i Sandvika, som også er leid av Arnljot Moseng, besittes fremdeles av FLU.

Bladet til NNB, Patrioten, har en klar nazistisk og revisjonistisk profil. Innholdet spenner fra historiske artikler om Hitler til artikler om hvordan Zyklon B bare var et avlusningmiddel. Konsertdelen av "konsernet," transporttjenesten Norkom, var sammen med Ole Krogstad (Boot Boys, Vidkuns Venner) og Fred Ove Olsen (Norsk Arisk Ungdomsfront, Vidkuns Venner) med på organiseringa av konserten i Vikersund 30. desember i fjor. Nå sist sto NNB altså som organisatorer av den avlyste konserten 18. mai.

Paus arrestert

Billettsalget foregikk via postboksen til NNB i Sandvika. Kun personer som er kjent i nazimiljøet fikk melde seg på, slik som konsertoppleggene var både i Vikersund og Nittedal. Ole Krogstads store kjeft har tydeligvis fått munnkurv. Av frykt for at antifascister skal gjøre det vanskelig å avholde konserter har man bestemt å holde alt strengt hemmelig. Men det lyktes de altså ikke med 18. mai. Organisator Christian Paus ble observert blant de arresterte i Lensmann Hiorths allé, og det var en av grunnene til at alt utvikla seg til en katastrofe for nazistene.

Men problemene starta ikke der. Allerede tre uker før ble Petter Kristian Kyvik gjenkjent i tilknytning til stedet de hadde leid til konserten. Utleierne forsto hva som var i ferd med å skje og kansellerte leieavtalen. Kort før 18. mai fikk nazistene tak i et nytt sted men det hjalp lite av grunner som vi alle kjenner. En av Vidkuns Venner, Werner Holm fra Harestua, ble også sett på vei inn i politibilen 17. mai.

Nazistenes papirmøller hjelper dem lite når det kommer til den virkelige verden. Tomannskonsernet i Sandvika, våpenøvelsene til Viking og Anti-Antifa er alle prosjekter som til syvende og sist kun vil hjelpe nazistene på veien mot undergangen.

ANTIFASCISTISK SEIERSHELG

AntiFascistisk Aksjon har oppsummert langhelgen 16.-20. mai.

Torsdag 16. mai

Hitleristen Kjetil Remen Hofvind (tidligere kjent som John Kjetil Remen) og følgesvennen hans får en kraftig omgang velfortjent bank på toget fra Hamar til Oslo. Remen er en ledende figur i det nyoppretta «Hvit Revolusjon»» i Arendal. Hofvind hadde dagen før vært til stede i en rettssak på Hamar der han sto tiltalt for flere forhold (se egen artikkel på neste side).

Fredag 17. mai

Tidlig ettermiddag: Ca. 25 nazister, blant dem flere svensker, forsøker seg på en markering i sentrum for å markere nasjonaldagen. Markeringen består i å drikke øl på Lusa Rock Café i Torggata. En enslig antirasist banker to nazister utenfor kaféen. Leder for Norsk Arisk Ungdomsfront og bandmedlem i Ole Krogstads Vidkuns Venner, Fred Ove Olsen, er en av de to skada og må sendes på Legevakta. Antirasisten kan spasere uhindra bort uten at nazistene tør reagere.

Ca. kl. 14.45: Lusa Rock Café er et kjent "bikersted" og heller ikke de vil ha noe med nazistene å gjøre og kaster dem resolutt ut. Nazistenes siste vanningshull i Oslo er en saga blott. På sin vei bort fra stedet angriper de brune to tilfeldige pønkere, som til tross for at de kun er to slår bra fra seg og kommer nogenlunde helskinna fra det. Nazistene flykter.

Ca. kl. 16.30: Nazist på avveie får unngjelde på Youngstorget.

Ca. kl. 20.00: Nazistene som holder til i Lensmann Hiorths allé har flere ganger i løpet av kvelden vært ned på Våle-

Fortsetter side 23

Johnny Olsens merittliste

I etterkant av skyteepisoden på Ensjø 17. mai har pressa satt fokus på Johnny Olsen og hans berømte ugjerninger. Men de har alle hatt viktige mangler i sine oppsummeringer av mannens virksomhet. Man kan ikke snakke om Johnny Olsen uten å ta hans ledende rolle i terrorgruppa Anti-Antifa i betraktning. At desperadoen lider av forfølgelsesvanvidd må tas i betraktning når en skal hanskes med fyren, men det kan ikke forklare hans rolle i nazimiljøet.

Anti-Antifa (AAF) har via bladet sitt A-AFA/Ragnarok opplyst at en "utbrytergruppe" fra AAF, nemlig Væpna Ariske Celler, sto bak bombeattentatet mot Blitz i august 1994. A-AFA/Ragnarok, tidligere bare Ragnarok, har vært Pål Eriksens prosjekt. Sammen med Johnny Olsen og Petter Kristian Kyvik har Eriksen lenge sittet i ledelsen for AAF. Det var A-AFA/Ragnarok som først trykte Blitz' mobiliseringsliste i februar i fjor. Skaffet til veie av tyster Karen Margrethe Espenes.

Målet var å skremme antirasister, samtidig som lista også har fungert som utgangspunkt for utstrakt telefonterror. Forsøk på fysiske angrep med utgangspunkt i lista og Espenes' opplysninger har også vært gjennomført. Tilslutt havna lista også hos Combat 18 i London og NS Gøteborg i Sverige.

Johnny Olsen, medlem i Anti-Antifa og skytegal.

Johnny Olsen er av opplagte grunner ikke uttrykk for en gal manns påfunn. Han er en del av et organisert miljø, med Anti-Antifa som ledende faktor. Nazistenes voldelige aksjoner har økt i illevarslende antall de tre siste åra. Økende desperasjon blant de brune pestbyllene og et ekstremt våpendyrkende miljø har resultert i bomber og skyting. Olsen og hans våpendragere har med sine handlinger på Ensjø 17. mai gått så kraftig på snørra at de vil få problemer med å komme opp på de såre knæra sine i lang tid framover.

Februar 1981: Sammen med to venner står Olsen bak to innbrudd i to forskjellige våpenlagre. Utbyttet tilsammen var et lite lager av dynamitt, fenghetter, AG3 geværer og en Schmeisser maskinpistol, gassmasker, hjelmer og uniformer.

Samme måned: Espen Lund, Jon Charles Hoff og Johnny Olsen likviderer to personer med tilknytning til nazimiljøet av frykt for at de skal tyste om et våpentyveri til politiet. De to ofrene ble skutt i ryggen med pistol av Olsen og etterpå gjennomhullet av skudd fra maskinpistol. Under den etterfølgende biljakta på flukt fra politiet avfyrte Johnny Olsen to skudd mot politiet. For drapene idømmes han 18 års fengselsstraff. Alle tre var med i nazigruppa kjent som Norges Germanske Armé.

1990: Olsen er på vei inn i nazimiljøet igjen. Bl.a. vanker han en tid sammen med Geir Brurok. Klassekampen avslører i 1990 at en ny terrorgruppe under navnet Arisk Front er under oppbygging med Petter Kristian Kyvik som en sentral figur. Olsen jobber på denne tiden på Frelsesarmeens frisoning på Bryn, og er også med i Arisk Front. Olsen selv benekter at han er med i terrorgruppa. Noe som er svært lite sannsynlig selv om han bekjenner seg som kristen og ivrig leser av Johannes' åpenbaring. I samme

periode blir Olsen banket opp på et utested i Oslo som følge av uttalte nazisympatier.

2. november 1991: Johnny Olsen deltar i nazistenes angrep på en pub i Gamlebyen i Oslo der mange antifascister til daglig har tilhold. En gruppe antifascister reiser etter nazistene for å jage dem ut av byen. Olsen blir funnet på Youngstorget der han i deseprat frykt for antifascistene kaprer en drosje med kniv. Ole Krogstad blir offer for en kraftig omgang bank seinere på kvelden.

3. november 1991: Dagen etter: Johnny Olsen arresteres på svenskegrensa med en fullada automatpistol. Med seg har han også et ekstra magasin skarpe skudd. For dette idømmes han ny fengselsstraff og må tilbake til soning.

14. januar 1994: Nazistene har mobilisert for å angripe en antirasistisk demonstrasjon mot Radio Nite Rocket. Når politiet begynner å arrestere lederne for naziaksjonen får Olsen panikk og rømmer byen. Samme dag har han stått fram i Dagbladet og fortalt at han er med i terrorgruppa Anti-Antifa. Denne gruppa, kunne han fortelle, ville om nødvendig ty til drap. Selv kunne han bekrefte at han var tilbake i "frontlinja." Aksjonen 14. januar var hans "ilddåp." Som nyutsluppet fra fengsel skulle han lede en av aksjonsgruppene som skulle angripe demonstrasjonen.

Desember 1994: Med en stor kniv angriper Olsen en antirasist utenfor Stedet i Torggata. Ingen ble skada, men Olsen anmeldes for drapsforsøk.

Mai 1995: AntiFascistisk Aksjon trykker i sitt mainummer beviset på at Johnny Olsen er et ledende medlem av Anti-Antifa. I en telefonbok nazistene fikk beslaglagt av antifascister på Oslo S 8. april samme året, står Olsen oppført med personsøkernummeret sitt som Anti-Antifa-kontakt. I boka, som tilhørte et aktivt medlem av Vikings vestkantavdeling, sto også en rekke medlemmer av Ariske Brødre, Viking og andre nazi-grupper oppført.

5. juni 1995: Deltar på det internasjonale Anti-Antifas nazimarsj i Hillerød i Danmark. Sammen med Johnny Olsen er også Christian Paus og Michael Knutsen til stede. I marsjen deltok ca. 140 nazister fra Tyskland, Danmark, Sverige og Norge.

Juli 1995: Under et besøk på Stedet i Torggata løsner Johnny Olsen flere skarpe skudd mot en gruppe antirasister. I alt fra Klassekampen til Dagbladet har det feilaktig blitt hevda at han kun skjøt for å skremme. Sannheten er at Johnny Olsen siktet direkte mot ryggen til en av de flyktende antirasistene. De besøkende antirasistene kjente ikke til at det var Johnny Olsen de var kommet i krangel med, før han trakk pistolen og fyrte løs. Olsen er anmeldt for drapsforsøk etter episoden.

28. oktober 1995: Sammen med Petter Kristian Kyvik og Pål Eriksen, begge sentrale Anti-Antifamedlemmer, angriper Olsen en antifascist som satt i bilen sin. Nazistene benytter øks og jernstenger under angrepet, men antifascisten lyktes likevel i å komme seg uskada vekk. Nazistene identifiseres, Olsen er fremdeles ettersøkt for dette forholdet.

Mai 1996: Sammen med livvakta si stopper Johnny Olsen en antirasist på gata i Oslo sentrum. Olsen kommer med indirekte trusler, og både han og livvakta viser fram pistolene sine.

Nazister for retten

To rettssaker mot nazister har blitt holdt på Hamar. Den første var rettssaken mot den "tidligere (!)" nazisten Jan Holthe og starta 26. mars, tiltalen var for oppvigleri. I tillegg var han tiltalt for en rekke voldsangrep. Tiltalen for oppvigleri gikk ut på at han tidligere var utgiver av avisen "Vikingen," som spredde nazistisk propaganda og oppfordret til vold mot utlendinger. I alt var det 10 tiltalepunkter, bl.a. brudd på våpenloven, drapstrusler og vold mot offentlig tjenestemann. Jan Holthe ble dømt til 6 måneders fengsel, hvorav en må sones, men pga. varetektsfengslingen har han allerede sonet ferdig. Det ble sett på som formildende omstendigheter at han har "brutt" med nazimiljøet. Noe alle ikke stoler helt på. Holthe var i sin tid leder for den norske avdelingen av Hvit Arisk Motstand, drev gruppa Birkebeinerne og var en stund aktivt med i Boot Boys og Arne Myrdals NMI.

Den andre rettssaken var 15. mai mot Kjetil Remen Hofvind og en av hans tidligere kamerater. Saken stammer fra den tida han bodde på Hamar sammen med Viking-medlemmet Glenn "6 million lies" Nilsson. Idag bor Hofvind i Arendal og er en ledende figur i det nyoppretta Hvit Revolusjon i Arendal. Gruppa legger ikke skjul på sin nazistiske ideologi og er bygd opp av unge nazi-skinheads fra Hugin Skins i Kristiansand og på restene av Vern om Risør. Sammen med eks-vennen sin var Hofvind tiltalt for vold og trusler mot aktivister fra det nå nedlagte ungdomshuset Gallia på Hamar. Bl.a. forsøkte de å true til seg opplysninger om lokale antirasister, for deretter å slå ned en av de trua aktivistene. Begge fikk fengselsstraffer, hvorav Hofvind fikk 21 dager ubetinget.

ANTIFASCISTISK SEIERSHELG

Fortsatt fra side 21

renga. To av dem får en omgang bank av lokale antirasister.

Ca. kl. 21.30: 80 antifascister samler seg utenfor Lensmann Hiorths allé for å gjøre det klart at nazistene ikke er ønska i området. Idet antifascistene ankommer stedet og starter med slagordroping kommer Johnny Olsen ut på balkongen sammen med tre andre nazister. Olsen fyrer løs flere skarpe skudd ned i mengden.

Antifascistene reagerer umiddelbart. Nazistenes leilighet må tåle en haglebyge av hundrevis av stein. Olsen er ennå en gang ute på balkongen med pistolen sin og sikter mot mengden, men trekker ikke av.

Kl. 21.40: Antifascistene trekker seg tilbake etter at politiet har samla nok tropper til å angripe. Flere nazister ligger skada igjen.

Ca. kl. 22.00: Politiets kommandopatrulje har observert hele opptrinnet fra begynnelse til slutt. Med blankofullmakt til å bære våpen stormer politiets terrortropp leiligheten. Der finner de 28 livredde nazister liggende langflate på gulvet. Johnny Olsens pistol er blant de beslaglagte våpnene.

Lørdag 18. mai

Kl. 15.00: Aksjon Stopp Nazistene avleverer 1400 kr. til naboene i Lensmann Hiorths allé 2 på Ensjø som erstatning for de knuste rutene.

Kl. 16.00: Universitetsplassen, Oslo. Demonstrasjon mot den planlagte nazikonserten. En fra Aksjon Stopp Nazistene holder appell med krav om at konserten må stoppes.

Kl. 18.00: Demonstrasjon med lignende krav i Tønsberg. Antirasistisk konsert på kvelden med over 200 deltagere.

Kvelden: Nazistenes planlagte

Fortsetter side 25

Hold fronten intakt!

Til tross for det faktum at antifascistiske aktivister ble skutt på og Johnny Olsen i skrivende stund fremdeles er på rømmen må "helgen" 16.-20. mai oppsummeres som en total seier. Nazistenes lyktes ikke i å gjennomføre noen av sine planlagte prosjekter: 1. Å markere seg i Oslo sentrum på nasjonaldagen. 2. Å gjennomføre en fjerde skandinavisk nazikonsert. Seieren kan bare tilskrives godt organiserte og aktive antifascister i Oslo og Tønsberg.

Takket være de militante antifascistenes aksjon mot boligen i Lensmann Hiorths allé, ble alle planer om konsert forpurret på forhånd. Samtidig oppnådde man to andre viktige mål: Nemlig å hindre utstrakt naziterror på Ensjø/Vålerenga og omegn i framtida, og å viderebringe en klar beskjed til den brune plagens fotsoldater om at de er uønska overalt. Nazistene har kort sagt fått erfare et smertelig nederlag.

Ikke politisamarbeid

Måten politiet har behandla saken på er, for å si det mildt, ytterst tvilsom. At den dobbeldrapsdømte og pistolsvingende Johnny Olsen slipper ut på falskt navn er utrolig. Men i en by hvor politiet driver utstrakt trakassering av mørkhuda, og hvor taggere fengsles i ukesvis med brev- og besøksforbud for å ha pynta på byens betongmurer, er det ikke annet å vente. I tilfellet Johnny Olsen, som med bombene mot Blitz og alle de andre tilfellene av vold og skyting, har politiet vist at det er venstresida og innvandrermiljøene de prioriterer. Dette er utvilsomt et paradoks som må fram i dagen. Men det betyr ikke at antifascister bør sette sin lit til politiet, basere seg på et samarbeid med dem eller deres beskyttelse. Det har nok en gang vist seg som en uholdbar strategi.

Vi vet alle hva nazisme og fascisme betyr. Uansett om de kaller det nasjonalisme eller patriotisme. Enkelte har latt seg skremme av våpen og skyting. Det er greitt, det er lov å bli redd. La bare ikke nazistene tvinge oss til taushet og passivitet. Da har de oppnådd det de vil.

Fascistene må møtes på mange plan utfra den politiske og antifascistiske organiseringa på grunnplanet. Det inkluderer både massemobilisering og konfrontasjon der nazistene måtte stikke seg fram.

Mobilisering

I Oslo har vi en lang tradisjon for samarbeid mellom de antirasistiske organisasjonene. La oss fortsette med det tross uenighetene om strategi og virkemidler. Bredden i det antirasistiske fronten har vist seg effektiv. At SOS Rasisme på lederplass i siste utgave av Antirasisten varsler en organisasjonssjåvinistisk linje i forhold til slike samarbeid, der SOS Rasisme skal være alt eller ingenting, vil kun være til skade.

Skal vi fortsatt lykkes i framtiden må den antirasistiske fronten holdes intakt og mobiliseringsapparatet utbedres. Det krever samarbeid og forståelse for at man er avhengig av en flersidig strategi i kampen. Så lenge SOS Rasisme ikke vil gå inn for å konfrontere de brune fysisk vil nødvendigvis mer militante organisasjoner utvikles. Men det forhindrer ikke at samarbeid er den eneste rette veien å gå. Det er på tide å utnytte mulighetene seieren på Ensjø ga oss.

Til aksjon: Nazistene i Lensmanns Hiorths allé smaker antifascistisk vrede.

Politiet kommer: Med køller, skjold og bikkjer har politiet samla nok folk.

Demonstranter i solnedgang: Antifascistene forlater stedet og krysser veien over til Ensjø stasjon.

Idiotisk skikkelse i trøbbel

En skikkelse som har vist seg som en ytterst aktiv "nasjonalist" er Frank Magne Eid Larsen fra Bøler. Denne noe idiotiske framtoningen av en nazist sto på balkongen da Johnny Olsen skjøt. Franks sofistikerte slagord besto i å rope "AFA-jøder," for deretter å kaste ølflasker mot mengden av antirasister. Frank fikk følgelig en del stein i hue og måtte bæres ut i ambulansen etterpå, mens han stotret fram trusler til en Blitz-aktivist som ikke engang var til stede.

Frank har svermet litt for skinheadkulturen i lengre tid inntil han kort tid før demonstrasjonen mot Aker Kulturverksted på Sandaker 11. februar i fjor valgte side. Han har ikke kasta bort tiden og har pleiet sine kontakter i nazimiljøet godt. Blant sine venner kan han regne Glenn "6 million lies" Nilsson og Ole Krogstad. Hos sistnevnte leide han leilighet en kort stund i vinter.

Sent på kvelden lørdag 25. mai storma bevæpna politi hytta til Franks familie på jakt etter Johnny Olsen. Ifølge VG skal politiet ha fått håndfaste tips om at Olsen skjulte seg i familiehytta. Familien til Frank var tilstede i hytta da politiet foretok storminga, mora fikk astmaanfall av sjokket, men Johnny Olsen fant politiet som kjent ikke.

Hvit Ungdom

Det er ikke nok med Norges Patriotiske Enhetsparti, FMI, Viking, Boot Boys, Fedrelandspartiet og Hvit Valgallianse og gud vet hva i hytt og pine. Nå har geniene i Viking, i samarbeid med Jack Erik Kjuus' Hvit Valgallianse (HV), funnet ut at man trenger enda en papirorganisasjon. Hvorfor ikke like godt la HV få sin egen ungdomsgruppe? Som sagt så gjort. Det nye papirinitiativet med det klingende navnet Hvit Ungdom (hva ellers?) opererer med samme postboksadresse som HV i Oslo. Som leder for organisasjonen står nerden Leonard Nesdal fra Økernbråten. Nesdal er tidligere kjent som medlem av Viking og har flere ganger deltatt i Vikings aksjoner og sammenkomster de siste to åra. Han er en ivrig leserbrevskribent i Aftenposten og VG og har flere ganger uttrykt harme over medias behandling av de stakkars "nasjonalistene." I leserbrevene sine har han sågar støttet utgivelsen av Hitlers "Mein Kampf." Et annet konkret resultat av Nesdals arbeid er støtteerklæringen Hvit Ungdom sendte de 10 ungdommene fra Veitvet som sto fram som "nasjonalister og rasister" i Aker Avis/-Groruddalen 17. april. I tillegg har Nesdal forfattet et nazistisk program for Hvit Ungdom som legger seg tett opp til moderpartiets. HU er Vikings forsøk på å opprette forbindelser til den "parlamentariske" delen av den norske nazibevegelsen. Viking håper en slik kontakt vil gi flere strenger å spille på i kampen for det fjerde riket. Viking vil gjennom Hvit Ungdom være HVs "stormtropper" og fotsoldater.

Norges Patriotiske Enhetsparti

NPE driver sine fåfengte forsøk på å bygge seg opp enkelte steder på Østlandet. Partiet ledes av tidligere FMI-formann og strateg Knut Westland, som i sitt daglige virke er kaptein i Forsvarets forsyningstjeneste.

Under EU-valgkampen høsten 1994 var NPEs fargerike, men akk så hjelpeløse plakater å finne rundt omkring på Østlandet. Noen modige enfoldige sjeler hadde sneket seg ut på natten og klistret opp propagandaen for det nye NS. Partiet har en utpreget "gammelfascistisk" stil og ideologi. NPE er det eneste av de norske nazipartiene som har et gjennomarbeida og grundig program med aner langt tilbake til Mussolini i Italia før krigen. Partiet legger stor vekt på ideologisk skolering. Westland med venner har utgitt tre pamfletter om NPEs prinsipper. Her forklares det i rendyrket fascistisk ånd om gjelds- og renteslaveriet og om hvordan unge "nasjonalister" bør og skal oppføre seg.

Med Westland i spissen jobber en ørliten gruppe nazister for å gjøre NPE til et ledende parti på ytre høyre. Partiet mener de står for den eneste rette veien mot undergangen og nekter å gå i samarbeid med partier som Fedrelandspartiet og Hvit Valgallianse. I Telemark forsøker den lille frontorganisasjonen Forente Nasjonalister å favne alle høyreekstremister under sine vinger. Telemark-avdelingen av Norges Patriotiske Enhetsparti, som angivelig ble stiftet 29. mars, styrer Forente Nasjonalister. Hittil har de under dekke av å skulle være nok en paraply (har vi ikke hørt den før?!) for den brogede forsamlingen av nazister, kuppa en rekke medlemmer fra andre organisasjoner. Hvordan dette utarter seg gjenstår å se. Plakatklistring, kupping og pamfletter til tross, Westlands sekt er og forblir usynlig.

ANTIFASCISTISK SEIERSHELG

Fortsatt fra side <Ingen>

konsert på Østlandet et sted må innstilles som følge av den antifascistiske aksjonen dagen før. Byens lokale brune holder seg i leiligheten til Fredrik Bakke, en lokal førerspire. En rute i leiligheten blir knust av antirasister senere på kvelden som følge av nazistenes angrep på en antirasist.

Gråtkvalte lyssky nazister sender ut en pressemelding sent på kvelden hvor de hevder at konserten ble gjennomført.

Søndag 19. mai

Kl. 19.00: Etter nesten 48 timer på glattcelle på Grønland Politikammer slipper nervøse nazister ut en etter en. Grønland og Gamlebyen er de militante antifascistenes område.

Ca. kl. 21.00: Svenskregistrert bil knuses. I bilen sitter bl.a. Christian Paus, en av organisatorene bak den avlyste nazikonserten.

Etter denne episoden får nazistene politieskorte resten av kvelden.

Mandag 20. mai

Dagbladet trykker av bilde av Johnny Olsen i det han fyrer av skuddene mot antifascistene utenfor Lensmann Hiorts allé 2. Seieren er total.

Etterspill:

Torsdag 19. juni kl. 19.00 på Ensjø holdt beboerne en markering mot nazistisk nærvær i nabolaget under parolen "Ingen nazister på Ensjø." I organiseringa av demonstrasjonen var Aksjon Stopp Nazistene med som en aktiv pådriver. Appellene sto en aktivist fra Aksjon Stopp Nazistene og en representant fra en Helsfyr/Sinsen fagforening for. I ettertid er det blitt klart at uskyldige beboeres omkostninger etter knuste ruter er blitt større enn antatt. Disse pengene er nå under innsamling.

Norsk Arisk Ungdomsfronts ledere for retten

En rekke sentrale nazister i Hønefoss har vært stilt for retten denne våren. Gjennomgående slipper nazistene lett unna sammenligna med andre saker. 18 dager betinga fengsel og 3000 i bot for trusler med pistol, og enda en kort betinga dom etter å ha oppsøkt en 16 år gammel barnevakt hjemme og skalla ham ned, med sykehusopphold som følge, er rettens dom.

22. mars ble Richard Engelund (21) dømt for å ha trua to antirasister med pistol. I oktober i fjor kjørte nynazistene Richard Martinsen og Engelund rundt i sentrum av Hønefoss. Engelund følte seg inspirert etter å ha besøkt Ole Krogstad helga før, og da de så to antirasister gå langs veien snudde Engelund bilen og kjørte opp på siden av dem. Han retta en pistol ut av vinduet mot antirasistene og tok ladegrep. Retten mente 18 dagers betinga fengsel og kr. 3000 i bot var passende for våpentruslene.

25. mars ble Kenneth Engebretsen (17) belønna med 120 dagers fengsel for å ha skalla ned og knekki nesa på en 16 år gammel gutt som endte på sykehus med hjernerystelse. I forhørsretten påsto Engebretsen at han hadde hørt at gutten skulle banke ham. Derfor oppsøkte Engebretsen ham hjemme, hvor han satt barnevakt, og angrep ham der. Engebretsen har tidligere en betinga dom for fyllekjøring på motorsykkel, og en, ifølge retten, "fillesak" som ikke i seg selv ville kvalifisere til straff, hvor han var med på å angripe hjemmet til en antirasist og skyte med paintball-gevær!

Skarpe skudd

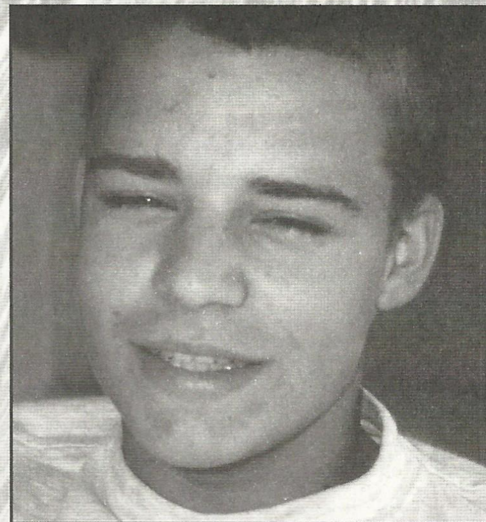
Rundt en uke etter denne episoden forsøkte han i mai i fjor med en skarpladd pistol å skyte ned en gjeng antirasister, noe politiet ikke engang fant grunn til å ta ut siktelse for. Likevel mente retten at den nye dommen som inkluderte den gamle var passende, i tillegg til at han måtte oppfylle visse betingelser, bl.a. begynne på skole til høsten! I formildende retning la retten vekt på at Engebretsen påsto han ville "prøve å komme seg ut av nazimiljøet" (hørt den før?). Engebretsen sa også at han var nødt til å flytte fra Hønefoss til høsten, og at han var redd for å bevege seg utendørs i byen.

For retten: Fred Ove Olsen i Tønsberg høsten 1995. Som du kan se lider han av kronisk stivhet i høyre arm.

NAUFs ledere i retten

9. og 10. juni ble retten igjen satt i en samlesak mot nynazistene Fred Ove Olsen (18), Kjell Arne Karlengen (23) og Richard Martinsen (17). Alle sentrale i Norsk Arisk Ungdomsfront (NAUF) på Ringerike. Olsen var sikta for minst 8 forskjellige saker, flesteparten utført sammen med Martinsen og en sak sammen med Karlengen. 24. mars 1996 oppsøkte flere nazister, med Olsen og Martinsen i spissen, hjemmet til en ung antirasist og sparka bl.a. i stykker en garasjeport. 28. juni 1995 kjørte Karlengen og Olsen forbi en antirasist som sykla langs veien, og prøvde da å slå henne ned med balltre. 8. juni slo Olsen ned en person han var uenig med i en diskusjon, på en pub på Nesbyen i Hallingdal. Olsen var også sikta for en episode hvor han sammen med Martinsen, nynazisten Tommy Eriksen og en fjerde person, angrep en enslig antirasist, men endte opp med like mye juling selv.

For retten: Richard Martinsen var sikta for flere tilfeller av vold mot "venna" sine.

Martinsen var alene sikta for å, i fylla, blindt ha angrepet to arbeidere som fylte bensin på en kranbil. I tillegg til disse punktene var Olsen og Martinsen sikta for flere tilfeller av bl.a. vold mot egne venner og likesinnede. Bl.a. var de sikta for å ha trua til seg bilnøklene med kniv fra en venn av dem som hadde kjørt dem til Vikersund. Hvorpå de i fylla kjørte bilen tilbake til Hønefoss og lot "vennen" sin være igjen.

Møtte ikke fram

I selve rettssaken møtte ikke Richard Martinsen opp. Nazilederne fra Sandvika, Arnljot Moseng og Christian Paus, dukka opp for å vitne falskt om at Karlengen hadde vært hos dem mens han var delaktig i slå ned en antirasist i fjor høst. Karlengen fungerte også som sjåfør for nazistene som ankom i bil. Paus og Moseng fortalte at de tre hadde bodd sammen i Sandvika på denne tiden.

Rettssaken var prega av rask og dårlig gjennomgang av sakene og dårlig arbeid fra aktoratet sin side. Men de brune krypdyra har en kjekk vane med å prate altfor mye og vikle seg inn i lange løgnhistorier. Olsen fikk et halvt år ubetinget fengsel slik aktors påstand var, mens Karlengen fikk 4500,- i bot. Martinesn fikk 2500,-

På nett med guttaboys

Internett er hotte saker. Også for nazistene. Mens visse deler av det høyreekstreme miljøet her i landet setter sin ideologi i praksis på gateplan med trakassering og vold mot mørkhudede, homofile og alt som ikke er hvitt, rent og norsk, sitter et knippe drittstøvler på gutterommet og lager hjemmesider for de store gutta. Og det kan de like.

At nynazistene også har funnet seg godt til rette på internett er ingen nyhet. Faktisk har diverse oppslagstavler, diskusjonsgrupper, hjemmesider og annen propaganda florert i mange år, men de har aldri vært flere enn de er i dag. Heller har ikke internett vært tilgjengelig for så mange som nå. Også norske nazister er på fremmarsj. Altså vet antakeligvis ikke så mange foreldre hva deres håpefulle egentlig har tilgang til når de skrur på modemet sitt på gutterommet. Eller jenterommet, for den saks skyld. De fleste vet at porno og lignende finnes der ute, og er vel litt bekymret. De færreste er klar over at en haug nazipropaganda som «Hvit Ungdoms 10 Bud» også ligger klar for nedlasting sammen med mye annet snacks.

Omfattende

Nazistene på internett er forbausende godt oppdaterte, men sidene inneholder som vanlig de artige skrivefeilene og grammatiske sleivsparkene som vi er vant med fra den kanten.

Skinheads USA er det desidert mest omfattende av høyreekstremistisk propaganda på internett for øyeblikket. Her kan jugendspirene m/venner fleske seg med symboler, finne frem til «runedikt» av Johnny Olsen (!) tekster, amatørbilder av nazister som lemlester svarte, adresser til likesinnede og motstandere, lydkutt og alt en liten rampegutt med en nazist i magen måtte begjære. Her flørtes det med kristendommen som den eneste religionen, samtidig som hedenske syboler og åsatru popper frem i hytt & pine. Et komisk fellestrekk ved de fleste av internettsidene.

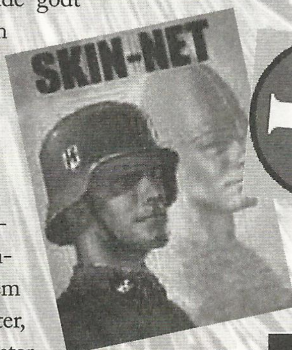
Let's go shopping

Man finner som nevnt pekere til «allierte» sider i Norge, Sverige, Finland og ellers i verden, bl.a. til Michael Knutsens Tupperware-bedrift Nordeffekter. Her kan man bestille T-skjorter med skrivefeil og CD'en til Vidkuns Venner pluss mye mer. (Platen omtales forøvrig varmt, selv om vi alle vet at svenske waffenbrødre lo seg kav i hjel av dritten.)

Det bedyres at «synspunkter uttrykt via produktene tilsvarer IKKE alltid Nordeffekters meninger». Likevel kan man bl.a. bestille Odal-runeflagget – «herlig politisk symbol som passer for både demonstrasjoner, konserter og veggpryd». Eller hva med white power t-shirt med «herlig hodeskalle i hvitt trykk? Passer godt når svigermor eller presten kommer på besøk!» (sic!)

Enkelt

Det er ikke ressurssvake folk som står bak denne virksomheten, selv om det er forholdsvis enkelt å snekre sammen sider på internett. Mange av dem har god kjennskap til data, nettverk og alle mulighetene for spredning av møkka. Dermed ligger de hakket foran hva gjelder IT-teknologi. Det koster heller ikke all verden. De stakkarene som har lyst men ikke råd, får litt småpenger av mamma og pappa eller gubbene i Hvit Valgallianse og Fedrelandspartiet, som gladelig hjelper ungdommen frem.

Eksempler på propaganda henta fra Internett.

Sensur?

Det er en kjensgjerning at det knapt finnes sensur på internett og at myndighetene ikke har et fnugg av kontroll over hva som foregår. Dette høres veldig fint ut, men konsekvensen er at vi også må leve med at pedofile, nynazister og annet avskum sprer dritten sin. Dette er og blir et voksende problem, og spørsmålet er hvordan man skal forhindre det. Det er vanskelig, men mulig. En mulighet er å «hacke» seg inn og sabotere, men det krever gode fagkunnskaper og ditto utstyr. Visse kan også spores via e-mail, hvor personopplysninger kan forekomme.

Mange argumenterer med at man ser bare det man vil se på nettet. Javel. Men samtidig er det ikke spesielt forebyggende at en 12-åring kan laste ned dyreporno, snuff og nazipropaganda ved noen enkle trykk. Ingen kan forsvare sånt. Det har ingenting med ytringsfrihet å gjøre. Selv om svina liker å gjemme seg bak dette ordet.

Digitalnoia

Nazistene er paranoide også på internett. De skifter stadig adresse, fordi de enten blir kastet ut eller fordi noen har klart å spore dem opp. Det spiller nemlig ingen rolle hvor man legger sidene på internett. De er like fordømt tilgjengelige uansett hvor de måtte befinne seg, om man så logger seg på i Sydney eller på Sunndalsøra. Et sjakktrekk for naziene her i landet er å legge opp sidene sine på utenlandske servere, hvor lovene er mindre strenge enn de vi har f.eks. i Norge og ellers i Skandinavia. Nazistiske ytringer er totalforbudt i Tyskland, mens de er beskyttet av ytringsfriheten i USA. Dermed kan norske, tyske, svenske nynazister og alle andre fritt boltre seg på servere i utlandet. Som uten problemer kan nåes av norske nettsurfere – og alle andre, for den saks skyld. Myndigheter og politi kan gjøre pent lite – fordi de ikke aner omfanget av hva som skjer, fordi de ikke har tilstrekkelig fagkunnskap.

Og mens de tilbakestående gutta i dataavdelingen på politihuset legger kabal hele dagen, gjør folk som de vil på internett. Vi står foran en ny epoke – informasjonssamfunnet. Hvor alle vil markere seg. Nazisvina også. Så gjenstår det å se hvordan man skal angripe problemet i fremtiden.

Overfall for retten

Like etter midnatt 9. mars på Hvasser utenfor Tønsberg angrep seks nazister en 18 år gammel gutt og mishandlet ham stygt. Etterpå viste det seg at de hadde fått tak i feil person. Det egentlige offeret skulle vært en antirasist bosatt like i nærheten der overfallet fant sted.

Politiet i distriktet fant raskt fram til gjerningsmennene. Tradisjonen tro innrømte en etter en forholdet i avhør, og 24. april sto alle seks for retten i Tønsberg tiltalt for overfallet. Han som regnes som hovedmannen i overfallet, Knut Erik Bakkeløkken (18), aktiv i det lokale nazimiljøet i lengre tid, hadde sittet varetektsfengslet fram til saken kom opp. Aktor la ned påstand om ett års fengsel for Bakkeløkken. For en annen aktiv nazist, Henrik Lindhagen (19), som tidligere er dømt for tyveri av en AG3 og for vinningsforbrytelser, la aktor ned påstand om fem måneders fengsel. For de fire andre overfallsmennene var påstanden henholdsvis to firemåneders dommer, en femmåneders og en tomåneders dom.

I skrivende stund er ikke utfallet av saken kjent. Nazimiljøet i Tønsberg er blant de største i landet og har vært til stadig plage for byens beboere. Først det siste året har det vokst fram et militant antifascistisk miljø som sakte men sikkert har slått nazistene tilbake.

Nazifritt Nordstrand

Et femtitalls aksjonister overmalte hakekors og annen nazigrafitti på Lambertseter og Norstrand fredag 7. juni. Til tross for politiets iherdige innsats for hindre malinga lyktes man i bli kvitt størsteparten av nazisølet.

Den siste tida har småborgerskapets enklave på østkanten, Nordstrand i Oslo, stått i medias søkelys. Bydelen har de to siste åra vært sterkt plaga av yngre nazister fra Viking (se egen artikkel om Viking annet sted i bladet). Mange av dem i ungdomsskolealder. Denne tafatte nazigjengen har skremt vannet av lokale innbyggere, mens resten har vært opptatt av å holde den borgelige fasaden.

Fandenskap på veggen: antirasister fjerner nazigrafitti

Maleaksjon

Strøket har i lengre tid vært prega av nazigrafitti og klistremerker uten at det har blitt tatt affære. En uholdbar situasjon synes mange. Nazisølet måtte bort. Fredag 7. juni tok AFA initiativ til en malerunde for å bli kvitt tilgrisinga av vegger og strømbokser.

Et femtitalls friske folk møtte opp i Oslo sentrum for å ta banen opp til Lambertseter. Derfra spaserte en munter gjeng i sommervær, med malingsspann og koster, ned til Nordstrand. På veien ble nazistenes skriblerier overmalt og løpesedler om aksjonen delt ut til lokalbefolkninga. Men idet aksjonistene nærmet seg Sæter-krysset, hvor nazistisk malingsøl er spesielt fremtredende, fikk politiet det for seg at det var bedre med hakekors på veggene enn malende antifascister.

Snutevold

Etter flittig køllebruk mot hoder og armer fikk politiet endelig tak i spannet og arrestert en av aktivistene, med sjokkerte tilskuere og naboer som vitner. I mellomtida hadde en liten gjeng nazikrapyl krøpet fram fra rottehullene sine, og på betryggende avstand kunne de se på mens politiet dælja løs.

Til tross for det massive politioppbudet lyktes man å få overmalt det meste av nazigrafittien, selv om noe gjenstår i Sæterkrysset. Alle negative forventninger ble gjort til skamme. Antifascister i Oslo er i vekst, noe vi fikk bekrefta denne dagen.

AFA oppfordrer alle andre til å følge opp der de bor. Ikke vent med å bli kvitt både nazistene og deres virksomhet.

MÅNEDENS INNLEGG

Sammenstøtene med nynazister

VG forteller, i likhet med andre, fra tid til annen om «sammenstøt» mellom såkalte nynazister og såkalte blitzere. Etter referatene å dømme oppstår sammenstøtene stort sett etter at blitzerne har oppsøkt og laget spetakkel på steder nynazister er samlet.

Dette til tross er det nynazistene som regelmessig gis skylda for at spetakkel oppstår.

Man kan ha hvilken oppfatning man vil om nynazistene og deres holdning, men det må nå være på tide at politiet ser litt nærmere på den rolle blitzerne og deres støttespillere spiller i disse sammenstøtene. Hvilken fullmakt har blitzerne til å leke politi, dommere og til og med straffeutøvere overfor grupper av annerledes tenkende?

Ingvar Olstad,
Lillehammer.

Ingvar leser sikkert VG hver dag og blir sint og lei seg fordi det alltid er blitzere som lager et såre helvete for de uskyldige "annerledes tenkende gruppene." Og ikke nok med det: Ofte får nynazistene skylda for at spetakkelet oppstår! Urettferdig, altså.

Han har kanskje glemt spetakkelet disse uskyldige gruppene står bak, med systematisk terror mot alle som ikke tenker som dem.

AFA-redaksjonen ønsker hr. Olstad god bedring.

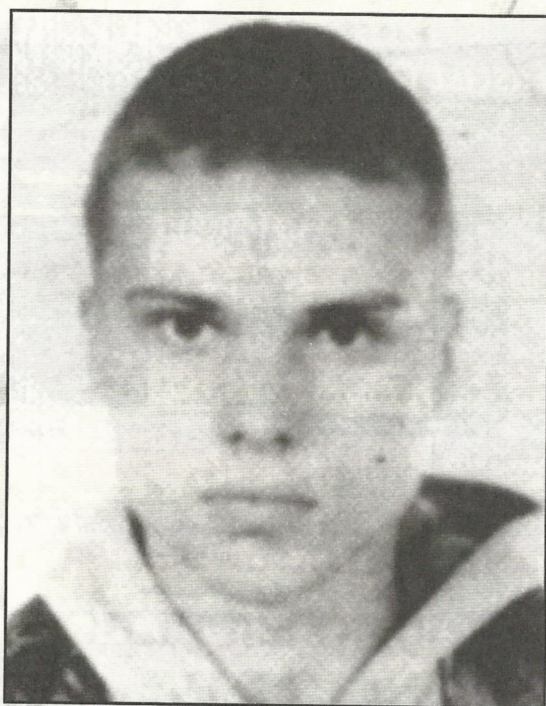
Naziterror og splittelser i Sverige

I løpet av vinteren og våren har svenske nazister forsøkt å omorganisere seg. Dette har bl.a. resultert i en bølge av vold og terror mot antifascister og mørkhuda i Stockholms-området. Men istedetfor å la seg knekke, har svenske antifascister kontinuerlig motarbeidet nazistenes organiseringsvirksomhet og forsøk på å leke stormtropper. Nå er "nazi-idyllen" i ferd med å slå sprekker.

I JANUAR DUKKA DET OPP EN ny naziorganisasjon i Sverige. Nationella Alliansen (NA) har på kort tid etablert seg som en av de viktigste gruppene i den militante nazibevegelsen. NAs målsettingen er å samle alle svenske nazigrupper under samme paraply. En taktikk som også Michael "jeg er ingen edderkopp" Knutsen prøvde seg på i 1992, da han lanserte paraplyorganisasjonen Norsk Ungdom, som i god gammel norsk naziorganiseringstradisjon ble en stor flopp.

Wannabe-führer

Mannen som står bak organiseringa av Nationella Alliansen i Sverige er den tidligere VAMeren og wannabe-führeren Christopher Rangne. Rangne slapp høsten '95 ut av fengsel etter å ha sonet over tre år for et mislykket bankran. Som den sanne nasjonalisten Rangne er, hentet han idéen om paraplyorganisering fra amerikanske nazister. Tiden i frihet har han brukt flittig til å flakke rundt i Sverige for å knytte ulike nazigrupper til Nationella Alliansen. Bl.a. har han klart å få den dyre og glorete nazimusikk-blekka Nordland inn under sin paraply. Noe som er en del av hovedstrategien nazister verden over prøver seg på i dag, nemlig å gjøre nazibevegelsen til en ungdomsbevegelse/kultur, der hvit makt-musikken spiller en sentral rolle i organiseringa og rekrutteringa.

John Christopher Rangne

Nytt samlingssted

Rundt nyttår ble de svenske nazistenes kommunalt sponsede lekestue i Stockholm, Fryshuset, lagt på is, etter langvarig kamp fra antifascister og avsløringer om at kommunen og staten pøste inn penger til naziaktivitet. Nationella Alliansen, og dens "drivkraft" SUNS (Stockholms Unga Nationalsosialister), har imidlertid funnet seg et nytt tilholdssted i Tomtebogatan 44 i Stockholm. Her har de åpnet en egen kafé, som i nazikretser går under navnet Kafé 88 (som et motsvar til den antifascistiske Kafé 44, samt at 88 står for HH = Heil Hitler). I kaféen selger nazistene både naziblekker som Nordland og Resistance, nazimusikk, samt andre hvit makt effekter. I sitt desperate forsøk på å lokke flere unge til miljøet, gir de rabatt til nye og unge kunder.

Lokalet i Tomtebogatan blir dessuten brukt som både fest- og møtested, bl.a. har "festdager" som Hitlers fødselsdag og Svenska flaggans dag blitt behørig markert i lokalet. Men stedet har også vært utgangspunkt for volds- og terrorhandlinger. Bl.a. har antifascister som har gått forbi lokalet blitt angrepet med økser og tåregass, men som oftest har resultatet vært at nazijyplingene selv har måttet ta beina fatt, for å flykte hals over hode.

Offensiv mot EXPO

16. april startet Nationella Alliansen en offensiv mot det antifascistiske bladet EXPO. Butikker og organisasjoner som selger eller støtter bladet har blitt angrepet og utsatt for hærverk. Den alvorligste episoden inntraff 18. mai da lokalene til Miljöpartiets ungdomsorganisasjon, Grön Ungdom, ble totalt utbrent av nazistenes brannbomber. Flere butikker trakk seg deretter som selgere av Expo.

Men nazistenes terrorkampanje mot Expo har fått motsatt virkning enn den de håpet på. I begynnelsen av juni

begynte de første avisene å skrive om nazistenes terrorhandlinger. Etterhvert ble dette hovedsaken i alle landets aviser, og fordømmelsen var total. Flere aviser trykte utdrag av Expo, mens en av landets største aviser trykket opp Expo i 2 millioner eksemplarer som ble delt ut til avisens lesere. Expo nådde, til nazistenes store fortvilelse, dermed ut til flere lesere enn de i sine mest ville drømmer hadde drømt om.

Politirazzia

Politiet, som i begynnelsen bagatelliserte og henla etterforskningen av de ulike terrorhandlingene, fikk kraftig kritikk, og ble etterhvert tvunget til å gjenoppta sakene. Torsdag 6. juni, hadde de en razzia mot lokalet i Tomtebogatan 44, der et 30-talls nazister var samlet for å stappe i seg kaker dekorert med hakekors, samt feire Sveriges nasjonaldag. 5 personer ble innbragt av politiet, deriblant Rangne

Fortsetter side 30

Naziterror og splittelser i Sverige

Forts. fra side 29
og Roland Zerpe som sto som ansvarlige for lokalet i kontrakten.

Etterhvert så også utleier seg tvunget til å ta stilling til nazistene, og gikk ut i pressa og sa at nazistene skulle ut av lokalet. Dette etter både den siste tidens hendelser og husbråk, men først og fremst fordi lokalene var blitt utsatt for en rekke aksjoner fra arge antifascister (se egen notis).

Splittelser

Erfaring viser at nazistenes våte drømmer om å samle ulike naziorganisasjoner under én paraply, oftest vil fortone seg som et mareritt. Den "vakre" tanken om én führer skaper raskt problemer, siden trengselen etter å inneha denne posisjonen er så stor. Nationella Alliansen er i så måte intet unntak. Etter er en flying start er NA i ferd med å gå ned med et brak. Det er blitt uorden i rekkene i Stockholms nazimiljø. Bl.a. har Stockholms blankskaller røket uklar med NA og Rangne. Nationella Alliansen truet med å angripe en Viking-rave som boneheadsen arrangerte på nasjonaldagen, der Midgårds Söner og Ultima Thule spilte til dans. Dessuten har Rangne og NA kommet i konflikt med nazisjappa Asgård og dens eier Dennis

Macksey. Rangne har ved flere anledninger angrepet Macksey, og bl.a. satt økser i døren hans. I tillegg er også NA og de mer parlamentariske nazistene i Hembygdspartiet gått i krig med hverandre. Som om ikke dette er nok, så har NA møtt motstand fra starten av fra deler av Gøteborgs NationalSosialister (NS).

Nok et en gang kan et samlingsprosjekt fra nazistene bokføres på mislykkethetskontoen. Paraplyenes kirkegård i Valhall har vokst seg stor.

Antifascistisk motstand

Nationella Alliansen har helt siden den ble dannet blitt møtt med aktiv motstand fra svenske antifascister. Natten mellom den 24. og 25. mars, like etter innflytting, ble nazilokalene i Tomtebogatan 44 angrepet av antifascister. Rutene ble knust med stein og slegger, og deretter ble tåregass og smørsyre kastet inn i lokalet. I en pressemelding skriver Birkastadens Antifa bl.a. følgende: "Vi vägrar tolerera att fascistiska element får sprida sin dynga och arbeta ostört i våran stad. Vi har valt att använda dessa metoder eftersom det inte går att tiga ihjäl fascismen [...]. Et fysiskt motstånd är nödvendigt. Det är viktigt att förhindra fascistiska grupperingar från att få fasta etablerada ställen att bedriva sin verksamhet ifrån." Videre oppfordrer de huseieren om å kaste ut nazistene.

Natten mellom 4. og 5. juni ble nazilokalene nok en gang utsatt for angrep av antifascister, denne gangen av Vasastadens Antifa. I en pressemelding skriver de bl.a: "Vi dränkte in ytterdörren och flera bildäck med en bensin/olje-blanding och antände. Användandet av eld var ett kontrollerat och medvetet val från vår sida. Vi vil betona att det gjordes på ett sånt sätt att de som bor i huset inte kunde komma till skada. Syftet var, den här gången, inte heller att fysiskt skada de nazister som uppehöll sig i lokalen. Målet var istället att konkret visa vår beslutsamhet vad det gäller fascismen." Nok en gang retter de en oppfordring til huseieren om å kaste ut nazistene. Noen dager senere går altså utleier ut i media og sier at nazistene skal ut.

Nok en seier for Stockholms antifascister.

Abonner på Røde Fane

TIDSSKRIFT FOR MARXISTISK TEORI OG DEBATT

Bare kr 150,- pr år (fire utgaver)

SEND 150 KR PÅ POSTGIRO 0804 2208 478
TIL RØDE FANE, OSTERHAUSGT 27, 0183 OSLO

UTGITT AV ARBEIDERNES KOMMUNISTPARTI

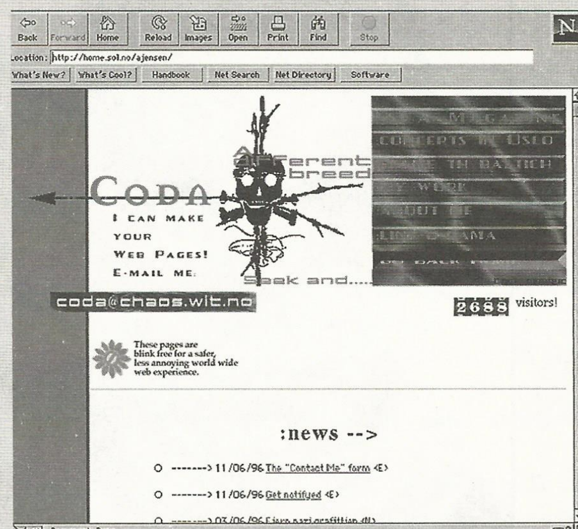
FORANDRINGENS FRØ
For dyrs frigjøring.
Forandringens Frø utgis anonymt av en idealistisk gruppe radikale dyrevernere. Forandringens Frø's fremste mål er bla å skape et forum for, og fremme den radikale delen av den norske og skandinaviske dyrevernbevegelse.
Direkte aksjon for dyrs frigjøring er ytterst viktig og høyst nødvendig
Uten kamp, ingen fremskritt!

Interessert? Skriv for gratis prøvenummer: Forandringens Frø, BOM Gruegata 23, 0652 Oslo.
E-mail: an474852@anon.penet.fi

AntiFascist Cyber Action:

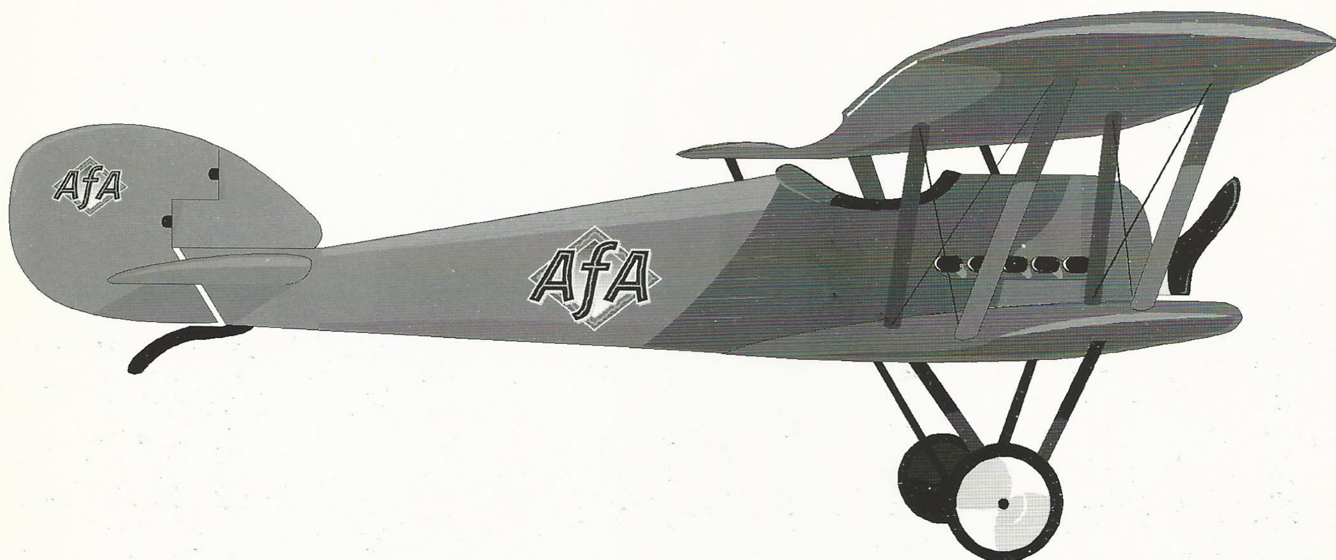
AFA på Internett

Les de elektroniske nyhetene på AFAs WEB-sider både på engelsk og norsk!

http://home.sol.no/ajensen/magfront.html

AFAs reisefond

Noen ganger er det nødvendig å reise til andre byer og land for å støtte opp om antirasistiske og antifascistiske mobiliseringer. Å reise koster. Betal i dag, reis billig i morgen.

Støtt AFAs reisefond Bankgiro 6094.56.48336

Hva kan du gjøre for å støtte AntiFascistisk Aksjon?

❑ Vanlig abonnement 6 nr. pr. år kr. 100,- er betalt til postgiro 0826. 0738586.

❑ Støtteabonnement 6 nr. pr. år kr. 200,- (eller mer) er betalt til postgiro 0826. 0738586.

❑ Jeg vil bli kommisjonær og ha .... stk. blader tilsendt 6 ganger i året.

❑ Jeg vil delta aktivt i den antifascistiske kampen.

Navn: ....

Adresse: ....

Postnr. sted: ....

Telefon: ....

Kupongen sendes til: AntiFascistisk Aksjon, P.R. St. Olavs plass, 0130 Oslo

Antifascistisk AKSJON

ØNSKER

informasjon

Nazistene trapper opp terroren, aktivitetsnivået er høyere enn på mange år. For at antifascister også i framtida skal kunne konfrontere nazistene er vi avhengige av din hjelp. Tips oss om nazi-aktivtet: Samlinger, møter, demonstrasjoner, aksjoner, navn osv.

Skriv til:

AntiFascistisk Aksjon
P.R. St. Olavs plass, 0130 Oslo

AFAs Tipstelefon
920 33 659